

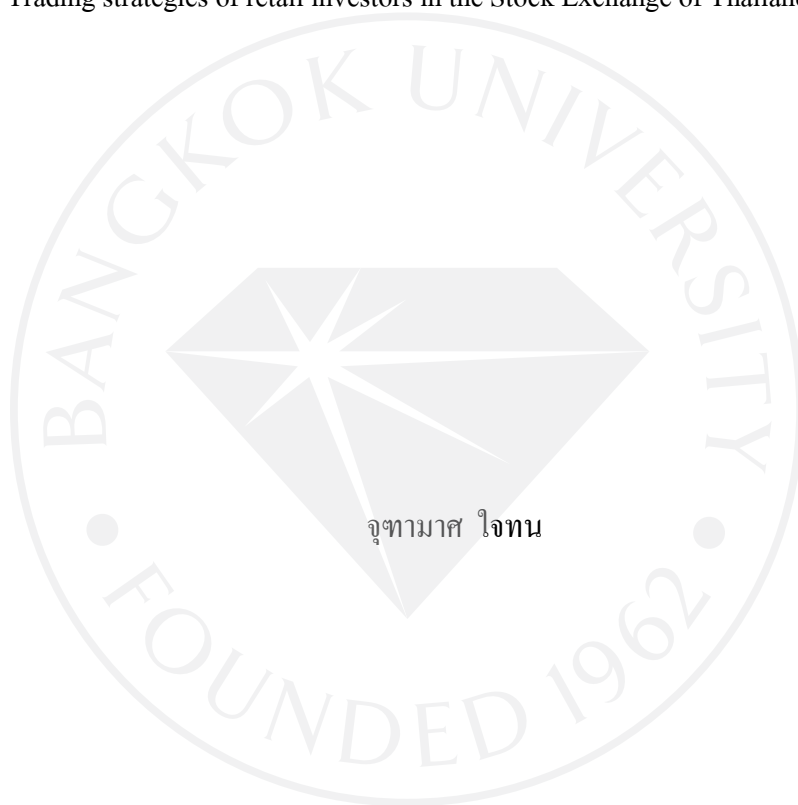
**กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ในช่วงปี 2554**

Trading strategies of retail investors in the Stock Exchange of Thailand in 2011

กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ในช่วงปี 2554

Trading strategies of retail investors in the Stock Exchange of Thailand in 2011

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2553

©2555

จุฬามาศ ใจทน

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง กลุ่มธุรกิจซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัย จุฬามาศ ใจทน

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผศ. ดร.ลักขณา วรศิลป์ชัย)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.อุกฤษฏ์ ผู้จินดา)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

14 กุมภาพันธ์ 2555

จุฬามาศ ใจทน. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กุมภาพันธ์ 2555, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554
(94 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักขณา วรศิลป์ชัย

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ (ได้แก่
ประสบการณ์การลงทุนและลักษณะการลงทุน) กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน และ
ศึกษาปัจจัยประสบการณ์การลงทุนและปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ปัจจุบันที่มีผลต่อกล
ยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามาจากนักลงทุนตามบริษัทหลักทรัพย์, ห้องสมุดมารวย และตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญหรือตามสะดวก (Convenience
Sampling) จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
0.880 มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้ใน
การศึกษาคือ ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ใน
ปัจจุบันต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple
Regressions Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระยะเวลาที่เริ่มลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีลักษณะการ
ซื้อขายหลักทรัพย์ระยะ 1-3 เดือน เงินลงทุนมาจากเงินออมที่เหลือจากการใช้จ่าย นักลงทุนมี
วัตถุประสงค์ลำดับแรกของการซื้อหลักทรัพย์ คือ ต้องการส่วนต่างของกำไร มีหลักทรัพย์ที่ถือ
ครองในพอร์ต จำนวน 1-2 หลักทรัพย์ จำนวนเงินที่ใช้สั่งซื้อ-ขายในแต่ละครั้ง ต่ำกว่า 100,000 บาท
โดยส่งคำสั่งซื้อขายด้วยตัวเองผ่านอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่นักลงทุน
ใช้ในการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนมากเป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มทรัพยากร
(พลังงานและสาธารณูปโภค) เลือกลงทุนในหลักทรัพย์ ประเภท Growth Stock (หุ้นที่มีการเติบโต
ของกำไรสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง) และอัตราเงินปันผลตอบแทน คือ ปัจจัย

เชิงปริมาณที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจมากที่สุด โดยนักลงทุนมีกลยุทธ์ในการเลือกซื้อหลักทรัพย์ คือ เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี ซื้อหุ้นเมื่อราคาค่าต่ำกว่าพื้นฐาน และซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่อง ส่วนกลยุทธ์ที่นักลงทุนจะทำการขายหลักทรัพย์ คือ ขายเมื่อรู้ว่าคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า และขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง

และจากผลการศึกษาประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ (ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและลักษณะการซื้อขายโดยส่วนใหญ่) และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน (ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการสั่งซื้อขายแต่ละครั้ง) ต่อกกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายแต่ละครั้งไม่ส่งผลต่อกกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ ส่วนลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และวัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ส่งผลต่อกกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ และผลการศึกษาต่อกกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์นั้นพบว่าปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อกกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ คือ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายแต่ละครั้ง และปัจจัยที่ส่งผลต่อกกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ คือ วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ส่วนลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต

Juthamas Jaiton. Master of Business Administration, February 2012, Graduate Study,
Bangkok University.

Trading strategies of retail investors in the Stock Exchange of Thailand in 2011 (94 pages)

Advisor: Associate Professor Lakhana Worasilpchai, Ph.D.

Abstract

This research aims to study the equity investment behavior, such as investment experience and investment style, investors trading strategies, investment experience, and current investment behavior which affects trading strategies.

Samples in this study have been obtained from investors who trade in the trading floor, Maruay library, and the Stock Exchange of Thailand, by using convenience sampling. The number of samples is 400. The studying tool is the questionnaire, the confidence level is 0.880 and the accuracy has been validated by scholars. The analyzing statistics is descriptive statistics which are percentage, average, and standard deviation. The inferential statistics employed in the study is the investment experience and current investment behavior which affects trading strategies by using multiple regression analysis.

The study results show that most respondents have started investing in less than a year. They usually hold securities for one to three months. Their source of funding is their savings. The main propose of investment is to seek a capital gain. They usually hold one to two securities in the portfolio at a time. The amount of each transaction is less than 100,000 Baht. They usually trade by themselves via internet and internet is the most frequent source for them to sought decision making information.

Respondents mostly pick resource stocks (energy and utilities) for investment. They invest in growth stocks (rapid profit growth and high expected return) and dividend yield is the quantitative factor they use for making investment decision. Their buying strategies are buying stocks with good fundamental, buying stocks when they are undervalued, and buying stocks with sufficient liquidity. Their selling strategies are selling when they realize that they made false analysis, when stocks are overvalued, and sell when corporate profit is getting lower. The investment experience studying (consists of number of years of experience and trading patterns

and investment behaviors studying (consists of trading purposes, number of stocks in the portfolio, and transaction amount) shows that the number of years of experience and transaction amount do not affect buying strategies while trading pattern and trading purposes influences buying strategies. The studying of factors affecting selling strategies found that the number of years of experience and transaction amount do not affect selling strategies. While the trading purpose, trading pattern, and number of stocks in the portfolio affect selling strategies.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554 ในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักขณา วรศิลป์ชัย ที่กรุณา ให้ความอนุเคราะห์สละเวลาให้การแนะนำและให้คำปรึกษาแนวทาง และข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์รวมทั้งยังช่วยปรับปรุงแก้ไขให้การศึกษานี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณ อาจารย์ยัมยรี เสือคำราม อาจารย์ประจำสถาบันส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ได้อนุเคราะห์สละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำการใช้สถิติ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

ขอขอบคุณ คุณธัญวัฒน์ ชินรัชย์บำรุง เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัทหลักทรัพย์ทีเอสโก้ จำกัด ที่ได้ให้คำปรึกษาและอนุเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และกรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักลงทุน

ขอขอบคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถาม อันเป็นข้อมูลที่สำคัญยิ่งในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบคุณ สมาชิกในครอบครัว และเพื่อนๆ ทุกคนทั้งที่ทำงานและเพื่อนนักศึกษาปริญญาโททุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ให้ความรู้ทางวิชาการ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจอันเป็นประโยชน์กับการศึกษาครั้งนี้และยังสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตงานและชีวิตประจำวัน ประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากการศึกษานี้ ขอมอบให้คณาจารย์ ตลอดจน ผู้มีพระคุณของผู้ศึกษาทุกท่าน ที่ช่วยให้ผู้ศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา

จุฑามาศ ไชยทน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ณ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	2
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมปริทัศน์	
แนวคิดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน	6
ทฤษฎีการกระจายการลงทุนและทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์	18
แนวคิดกลยุทธ์ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	26
วรรณกรรมปริทัศน์	28
สมมติฐานการวิจัยและกรอบแนวความคิด	32
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ	37
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน	41

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน	45
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ (กลุ่มหลักทรัพย์ ประเภทหลักทรัพย์และปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน)	48
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุน	53
ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน	55
ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	62
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	63
วิธีการดำเนินงานวิจัย	63
สรุปผลการศึกษา	64
การอภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	69
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	73
ประวัติผู้เขียน	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามเพศ	41
4.2: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามอายุ	41
4.3: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามระดับการศึกษา	42
4.4: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามอาชีพ	42
4.5: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	43
4.6: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	43
4.7: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่	44
4.8: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุน	45
4.9: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามวัตถุประสงค์ลำดับแรกในการซื้อขาย หลักทรัพย์	45
4.10: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	46
4.11: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน	46
4.12: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ ในแต่ละครั้ง	47
4.13: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามวิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (Order) เป็นประจำ	47
4.14: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจ	48
4.15: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน	49
4.16: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน	50
4.17: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ตัดสินใจลงทุน	52
4.18: ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์	53
4.19: ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์	54
4.20: ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์และลักษณะการลงทุนกับกลยุทธ์ การซื้อหลักทรัพย์	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21: ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ และวัตถุประสงค์ ในการซื้อขายหลักทรัพย์กับกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์	57
4.22: ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพและลักษณะการลงทุนกับกลยุทธ์ การขายหลักทรัพย์	59
4.23: ความสัมพันธ์ระหว่างการซื้อขายหลักทรัพย์ วัตถุประสงค์ในการซื้อขาย หลักทรัพย์และจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองกับกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์	60
4.24: สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	62

สารบัญภาพ

หน้า

กรอบความคิดในการวิจัย

33

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

“ทุน” ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ อันจะส่งผลต่อระดับรายได้และความเป็นอยู่ดีของประชาชน การเพิ่มขึ้นของการลงทุนจะส่งผลต่อการเพิ่มผลผลิต ภาวะการจ้างงาน และตัวแปรอื่นๆในเศรษฐกิจมหภาค โดยมีตลาดการเงิน (Financial Market) เป็นแหล่งเงินทุนทั้งในด้านการระดมทุนของผู้ต้องการเงินทุนและเป็นแหล่งการปล่อยเงินทุนสำหรับผู้ที่ต้องการปล่อยเงินทุนส่วนเกินที่ตนมีอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่งอำนวยความสะดวกแก่บุคคลทั้งสองฝ่ายให้สามารถทำธุรกรรมได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ตลาดการเงินซึ่งมีสถาบันการเงินเป็นสื่อกลางในการระดมเงินออมจากประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐบาล และตลาดทุนนับเป็นส่วนหนึ่งของตลาดการเงินจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand) หรือตลาดหุ้น ถือเป็นแหล่งเงินทุนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญของประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ฯ ทำหน้าที่เป็นตลาดรองในการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่างๆซึ่งจะช่วยสนับสนุนตลาดทุนและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ การซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะนั้นๆ จะมีความสัมพันธ์กับทิศทางและแนวโน้มของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในปัจจุบันขณะนั้นจะสะท้อนถึงความต้องการเพื่อการลงทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน การลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์กำลังเป็นที่น่าสนใจแพร่หลายของทุกวงการไม่ว่าจะเป็นธุรกิจข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และทั่วไป เมื่อพิจารณาโครงสร้างของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จะพบว่ามีผู้ลงทุน 3 ประเภทได้แก่ ผู้ลงทุนไทย ผู้ลงทุนต่างประเทศ และผู้ลงทุนสถาบัน อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ยังสามารถจำแนกได้เป็น ผู้ลงทุนรายย่อยและผู้ลงทุนรายใหญ่ ซึ่งนักลงทุนรายย่อยถือว่าสัดส่วนสูงมากในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนักลงทุนรายย่อยมีส่วนสำคัญในการทำให้อาณาตลาดผันผวนเป็นอย่างมากเช่นกัน

การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ของนักลงทุนแต่ละราย จะมีปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามามีอิทธิพลที่ช่วยในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันออกไป เพราะผู้ลงทุนแต่ละราย

จะมีความรู้ รายได้ ประสบการณ์ จำนวนเงินลงทุน รวมถึงความกล้าได้กล้าเสียจากการลงทุนที่แตกต่างกัน อีกทั้งการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ใดๆของนักลงทุนยังต้องมีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์ที่ต้องการเลือกลงทุน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกลงทุนได้อีกมากมาย ชิตพันธ์ วรรัตน์นิธิกุล (บทคัดย่อ: 2549)

ทั้งนี้การลงทุนภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่ทั่วโลกยังเผชิญกับภาวะหลายประการ ทั้งภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกที่มีความอ่อนแอเนื่องจากความเสียหายที่เพิ่มขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา และปัญหานี้สาธารณะของประเทศในกลุ่มยูโร ประกอบกับผลกระทบสถานการณ์ภัยพิบัติน้ำท่วมในประเทศไทย ที่เริ่มต้นในช่วงปลายไตรมาส 3 ปี 2554 ที่ขยายวงกว้างจากภาคเกษตรมาสู่ภาคอุตสาหกรรมซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในไตรมาส 4 หดตัวลดลง (รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: ตุลาคม 2554 ธนาคารแห่งประเทศไทย)

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษา กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554 ซึ่งผู้ศึกษาสนใจที่จะทำการศึกษารวมถึงพฤติกรรมในการตัดสินใจ รวมทั้งการพิจารณาการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ผู้ลงทุนจะมีหลักการลงทุน หรือเลือกลงทุนในธุรกิจหรือหน่วยลงทุนแบบใด เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนการลงทุนที่ต้องการ และก่อให้เกิดความเสี่ยงจากการลงทุนน้อยที่สุด การศึกษานี้เพื่อช่วยให้นักลงทุนรายย่อยมีแนวทางการลงทุนที่ดีขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนได้

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ (ได้แก่ ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน) ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ศึกษาปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์
4. เพื่อศึกษาปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุน (ได้แก่ ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน) และกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ขอบเขตเนื้อหา ผู้ศึกษามุ่งศึกษาตัวแปรดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน ได้แก่

ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์

- ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน
- ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่

ลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน

- วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์
- จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต
- จำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ /ครั้ง

ตัวแปรตาม คือ กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนประกอบด้วย

- กลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขต

กรุงเทพมหานคร

- กลยุทธ์การขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขต

กรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตประชากร

ประชากร คือ นักลงทุนรายย่อย ได้แก่ บุคคลทั่วไปที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษากลุ่มลูกค้ารายย่อยตามบริษัทหลักทรัพย์ (Broker) ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ห้องสมุดรวม และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ขอบเขตระยะเวลา

ตั้งแต่ เดือน มิถุนายน-ธันวาคม 2554 รวมระยะเวลา 7 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะมีประโยชน์ต่อนักลงทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ (ประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน) ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ และกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ ซึ่งทราบว่านักลงทุนที่มีกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ที่ดีขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้าง
4. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญและเอื้อประโยชน์ให้ผู้จัดการหลักทรัพย์ หรือเจ้าของอุตสาหกรรมธุรกิจหลักทรัพย์ ทราบแนวโน้มในการเลือกลงทุนแต่ละชนิด ภาคอุตสาหกรรมของนักลงทุน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการใช้เป็นพัฒนาหลักทรัพย์ และพัฒนารูปแบบการลงทุน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุนมากที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักลงทุน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของตลาดหลักทรัพย์ โดยผู้ลงทุนอาจเป็นประชาชนทั่วไปหรือนิติบุคคล ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์โดยหวังผลตอบแทนในรูปกำไรจากการซื้อขาย (ผู้ลงทุนระยะสั้น) หรือดอกเบี้ยและเงินปันผล (ผู้ลงทุนระยะยาว (ก.ล.ด., 2545 : 6)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างไ้รก็ตามตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัวโปร่งใสและยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม โดยเริ่มเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 (ก.ล.ด., 2545: 4)

หลักทรัพย์ หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนของตนให้มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยทั้งหลักทรัพย์จดทะเบียนและบริษัทจดทะเบียนผู้ออกหลักทรัพย์นั้นจะต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด และเป็นไปตามข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์ (ก.ล.ด., 2545: 4)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางการกระทำ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า ในที่นี้ ประกอบด้วย ช่วงระยะเวลาที่นักลงทุนทำการซื้อขายหลักทรัพย์ วิธีการซื้อขายหลักทรัพย์ การคาดการณ์ผลกำไรที่จะได้รับต่อการลงทุนแต่ละครั้ง และลักษณะการ ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

กลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนงานสู่การปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ภายใต้การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

กลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์ หมายถึง การประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดทางการลงทุนมาใช้ นำมาปรับเป็นวิธีการและขั้นตอนในการที่จะเลือกซื้อหลักทรัพย์เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย

กลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ หมายถึง การประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดทางการลงทุนมาใช้ นำมาปรับเป็นวิธีการและขั้นตอนในการที่จะเลือกขายหลักทรัพย์เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย

ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่

ปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขาย หลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละ ครั้ง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมปริทัศน์

ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมปริทัศน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน
- 2.2 ทฤษฎีการกระจายการลงทุนและทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์
- 2.3 แนวคิดกลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์
- 2.4 วรรณกรรมปริทัศน์
- 2.5 สมมติฐานและกรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

2.1.1.1 ความหมายของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

Frank (1992,P.6) การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้เกิดกระแสรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับเงินเพื่อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดในอนาคต

เพชร ชุมทรัพย์ (2544, หน้า 2) การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อหลักทรัพย์ที่ได้มีการวิเคราะห์อย่างเหมาะสม และเป็นหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพอใจในอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้ ทั้งนี้ได้คำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาการลงทุนนั้นแล้ว

เบญจวรรณ ไชยยันต์ (2539, หน้า 25) การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อหลักทรัพย์ที่ได้มีการวิเคราะห์อย่างเหมาะสม และเป็นหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพอใจในอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาการลงทุนนั้นแล้ว ซึ่งหลักทรัพย์ที่ลงทุนต้องเป็นหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการซื้อขายเป็นสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตรชนิดต่าง

2.1.1.2 จุดมุ่งหมายในการลงทุน (เพชร ชุมทรัพย์, 2540)

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายถึง การรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ถ้ามองให้ไกลอีกนิด ยังหมายถึง รวมถึง การป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าว การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่

พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิ ที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้ การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้จ่ายเงินได้ว่า เขาจะนำรายได้ที่ได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่เขาสัญญาหรือไม่

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) ตามกฎทั่ว ๆ ไปแล้ว ผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินลงทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ความงอกเงยของเงินลงทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth Stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินลงทุนได้ดีพอ ๆ กับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินลงทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า (1) เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น (2) เพื่อรักษอำนาจซื้อให้คงไว้ (3) เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่ว ๆ ไปมีต่อหุ้นนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ หุ้นราคา 50 บาท ย่อมขายได้มากกว่าหุ้นราคา 500 บาท เป็นต้นสถานที่ซื้อขายหุ้นก็มีส่วนทำให้หุ้นขายได้คล่อง หุ้นที่ซื้อขายใน New York Stock Exchange หรือ American Exchange ย่อมทำให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนมากกว่า และขายได้เร็วกว่าหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหุ้นเล็ก ๆ หุ้นของบริษัทใหญ่จำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทใหญ่มีหุ้นออกจำหน่ายจำนวนมาก ทำให้การซื้อขายดำเนินติดต่อกันตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้หุ้นของบริษัทใหญ่จึงมีความคล่องตัวมากกว่า

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็เพราะหวังไว้ว่า หากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง เขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินลงทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุน

อาจแบ่งสรรปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ก็คือ ต้องการกระจายความเสี่ยง และการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ (1) ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ (2) ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป (3) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น (4) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Verticle หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึง การลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูปถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาก็คือ จะอย่างไรจึงจะรักษารายได้ และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้รูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศ อัตราภาษีที่เก็บจากกำไรจากการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภททุน (Capital Asset) ผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้ จะเสียภาษีในอัตราสูงสุด 25% ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการเงินลงทุนต้องดูว่า ผู้ลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเขาเสียภาษีในอัตรา 50% หรือสูงกว่า 50% แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี

2.1.1.3 ทางเลือกในการลงทุน

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายทาง ในที่นี้จะขอแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ ๆ 2 ทางด้วยกัน คือ การลงทุนทางตรง (Direct Investment) กับการลงทุนทางอ้อม (Indirect Investment)

1) การลงทุนทางตรง (Direct Investment) คือ การลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินลงทุนต้องทำการตัดสินใจลงทุนเอง ข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางประกอบการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

(1) Fixed Principal Investment คือ การลงทุนในทรัพย์สินที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุนดังกล่าวเป็นการตอบแทนทรัพย์สินเหล่านี้ได้แก่ ตัวเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้ เป็นต้น

(2) Variable Principal Securities คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคตเป็นที่แน่นอน เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดแน่นอนซึ่งได้แก่หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ และใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้น (Warrant) เป็นต้น

(3) Non Security Investment เป็นการลงทุนในทรัพย์สินต่าง ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดินและอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่าง ๆ การลงทุนในธุรกิจที่เปิดกิจการใหม่หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการ แต่ยังไม่ได้ออกหลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

2) การลงทุนทางอ้อม (Indirect Investment) คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำการแทนเจ้าของเงินออม และตัดสินใจลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินทุนไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านี้ได้ จะกระทำได้อีกก็เพียงแต่ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านี้ การลงทุนในลักษณะนี้ ได้แก่ การลงในกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนบำนาญ (Pension Fund) ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาลและการรองรับจ้าง กองทุนที่บริหารโดยกองทุนรวม เช่น กองทุนสินกัญญา 1 กองทุนสินกัญญา 2 ฯลฯ ผู้ลงทุนอาจทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกัน ค่าเบี้ยประกันที่ผู้ประกันจ่ายบางส่วนจะถูกนำไปลงทุนอีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับจ้าง และลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน (Investment Company) เป็นต้น

2.1.1.4 ขั้นตอนการลงทุน

แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ นโยบายการลงทุน การวิเคราะห์การลงทุนหรือการวิเคราะห์หลักทรัพย์ การประเมินมูลค่าเงินลงทุนหรือหลักทรัพย์ และการสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน (พัชร ชุมทรัพย์, 2540 , หน้า 10)

1. นโยบายการลงทุน (Investment Policy) จุดเริ่มต้นของการลงทุนก็คือ การตัดสินใจว่าภาพพจน์การลงทุนควรไปในรูปใด นโยบายการลงทุนจะบอกให้รู้ถึงขอบเขตในการตัดสินใจลงทุนทำไมจะต้องมีการตัดสินใจลงทุน และจะลงทุนในหลักทรัพย์ใดจึงจะสอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนของผู้ลงทุนที่ได้วางไว้ นโยบายการลงทุนแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1) กำหนดจำนวนเงินที่จะลงทุน เป็นสิ่งแรกที่ผู้ลงทุนต้องกระทำ เพื่อให้รู้ถึงขีดความสามารถในการลงทุนของผู้ลงทุน เช่น ผู้ลงทุนมีเงินที่จะลงทุน 100,000 บาท หรือ 1 ล้านบาท เป็นต้น

2) กำหนดเป้าหมายในการลงทุนที่แน่นอน เพื่อจะได้เลือกกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม จุดมุ่งหมายในการลงทุนของบุคคลธรรมดาอาจมีเพียงอย่างเดียว และแต่ละคนอาจแตกต่างกัน ส่วนจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันดังกล่าวอาจกว้างกว่า ทั้งนี้สถาบันประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการมีรายได้สม่ำเสมอ และบางท่านอาจมุ่งหวังได้กำไรในอนาคต

3) กำหนดหลักทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนที่ได้วางไว้ เช่น ผู้ลงทุนที่ต้องการรายได้สม่ำเสมออาจเลือกลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หรือฝากเงินไว้กับธนาคาร ส่วนผู้ที่ต้องการกำไรจากการขายหุ้นอาจเลือกลงทุนในหุ้นสามัญและหลักทรัพย์อื่น ๆ ของบริษัท

4) พิจารณาคูสมมติของหลักทรัพย์ลงทุนในข้อ 3) ว่า หลักทรัพย์ที่เป็นไปตามเป้าหมายมีหลักทรัพย์ของบริษัทใดบ้างที่ควรลงทุน โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์เหล่านั้นทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ลงทุนและความพอใจของผู้ลงทุนด้วย

5) จัดสรรเงินที่มีอยู่ตามข้อ 1) มาลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจต่าง ๆ ที่ได้เลือกไว้แล้วตามข้อ 4 ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดของเงินลงทุนที่เกิดขึ้น เป็นต้นว่า ผู้ลงทุนที่มีเป้าหมายการลงทุนว่าต้องการรายได้สม่ำเสมอ อาจมุ่งความสนใจที่จะลงทุนเฉพาะพันธบัตรธุรกิจที่มีคุณภาพสูงเท่านั้นก็ได้

2. การวิเคราะห์การลงทุน (Investment Analysis) เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไปในขณะนั้น และภาวะเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเป็นในอนาคต เพื่อคุณภาพของตลาดของหลักทรัพย์ชนิดต่าง ๆ ว่าการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น จะมีผลต่อราคาของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตร หุ้นกู้ และหุ้นทุนอย่างไร การพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจในอนาคตนั้นได้จากรายได้ประชาชาติ (GNP) การผลิตของอุตสาหกรรม ดัชนีราคาของผู้บริโภคอัตราดอกเบี้ย การเริ่มต้นของโครงการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และยอดขายของรถยนต์ ภายหลังจากที่ผู้ลงทุนได้วิเคราะห์ถึงภาวะเศรษฐกิจแล้ว ผู้ลงทุนจะทำการคัดเลือกอุตสาหกรรมที่น่าสนใจในช่วง 2 – 3 ปีข้างหน้าเพื่อศึกษาและลงทุนต่อไป

ขั้นที่สอง เป็นการวิเคราะห์อุตสาหกรรมที่ได้คัดเลือกไว้แล้วตามขั้นที่ 1 วิเคราะห์อย่างละเอียดในด้านอุปสงค์และอุปทานที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมประเภทนั้น ๆ เพื่อดูว่าระหว่างอุตสาหกรรมที่คัดเลือกอย่างคร่าว ๆ มาแล้วตามข้อที่ 1 อุตสาหกรรมใดที่น่าสนใจกว่ากัน

ขั้นที่สาม เป็นการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของแต่ละบริษัท สำหรับหุ้นสามัญเราวิเคราะห์ทั้งในด้านเชิงคุณภาพ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) การวิเคราะห์ด้านคุณภาพเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เทคนิคที่ใช้ในการผลิต สิทธิบัตร การบริหารงานของผู้บริหาร ภาวะการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงрсนิยมของผู้บริโภค เป็นต้น

ส่วนการวิเคราะห์ทางด้านการเงินเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่สรุปออกมาเป็นตัวเลข เช่น วิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยงบกำไรขาดทุนและงบดุล สำหรับหุ้นสามัญการวิเคราะห์ในขั้นที่ 3 นี้ก็เพื่อกำหนดค่าของกำไรต่อหุ้น (Earning Per Share) เงินปันผล (Dividend) และราคา (Price) ในอนาคต ส่วนการวิเคราะห์พันธบัตรหรือหุ้นกู้ ก็เพื่อดูว่ากำไรของบริษัทที่คาดว่าจะได้ในอนาคตจะเพียงพอให้ความคุ้มครองดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายหรือไม่ นอกจากนี้ราคาพันธบัตรในอนาคตจะเป็นอย่างไร

3. การประเมินมูลค่าเงินลงทุน (Investment Valuation) แนวความคิดในเรื่องมูลค่ามีหลายอย่างด้วยกัน ณ ที่นี้เราจะมุ่งสนใจคำว่า มูลค่าเงินลงทุน (Investment Value) ซึ่งเป็นมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนนั้นในอนาคต ในกรณีหุ้นสามัญผลประโยชน์เหล่านี้ก็คือ เงินสดปันผลที่ได้รับระหว่างช่วงลงทุนบวกกับราคาหุ้นที่คาดว่าจะขายได้ส่วนกรณีพันธบัตร ผลประโยชน์ในอนาคตก็คือ ดอกเบี้ยที่ได้รับระหว่างช่วงลงทุนและมูลค่าพันธบัตรเมื่อครบกำหนดไถ่ถอน แต่ถ้าผู้ลงทุนขายพันธบัตรนี้ก่อนที่จะครบกำหนดแล้ว ต้องใช้ราคาตลาดที่คาดว่าจะขายได้ ณ เวลานั้น ๆ แทน

ปัญหา ณ ที่นี้ก็คือ ในการคำนวณหามูลค่าปัจจุบันมีปัจจัยสำคัญ ๆ ซึ่งจะต้องคาดการณ์ไว้ 3 อย่างด้วยกัน (1) กำไรต่อหุ้น (EPS) หรือเงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับ (2) มูลค่าของหุ้นที่คาดว่าจะขายได้ และ (3) ปัจจัยลดค่า (Discount Factor) สำหรับปัจจัยลดค่าเป็นตัวเลขที่ได้จากการเปิดตารางมูลค่าปัจจุบันซึ่งกำหนดจากปัจจัย 2 อย่างคือ Discount Rate หรืออัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้ลงทุนต้องการจากการลงทุนและระยะเวลาลงทุน อัตราผลตอบแทนนี้จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับคุณภาพของหลักทรัพย์ขึ้น หรือความเสี่ยงอันเกิดจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้น การตัดสินใจว่าควรลงทุนในหลักทรัพย์นั้นหรือไม่ ผู้ลงทุนใช้วิธีเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าของเงินลงทุน (Investment Value) กับราคาตลาด (Market Value) ของหลักทรัพย์นั้นในขณะนั้น

4. การสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน (Portfolio Construction) มีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1) กำหนดการกระจายเงินลงทุนไปสู่หลักทรัพย์ต่าง ๆ ให้เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อจะได้ลดความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน การกระจายเงินลงทุนอาจกระทำได้โดยวิธีลงทุนในหลักทรัพย์ของอุตสาหกรรมต่าง ๆ หลาย ๆ ชนิด

2) จังหวะในการลงทุน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรก เป็นการจัดสรรเงินที่จะลงทุนไปในหลักทรัพย์ที่เลือกไว้แล้ว ตามที่ปรากฏในตอนสุดท้ายของนโยบายการลงทุน เน้นอนที่สุด การตัดสินใจว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทใดจำนวนใด ย่อมขึ้นอยู่กับแรงดึงดูดใจที่หลักทรัพย์นั้น ๆ มีต่อผู้ลงทุน ตอนที่ 2 ก็คือ ส่งเสริมให้เกิดการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์นั้น ๆ ลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน สมมุติว่า ผู้ลงทุนตั้งใจว่าจะลงทุนในหุ้นสามัญจำนวน 2 ล้านบาท ถ้าเขาเลือกลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท ก จำกัด ทั้งจำนวนในเวลาเดียวกันอาจทำให้ราคาหุ้นสามัญของบริษัท ก จำกัด ขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องนี้ ผู้ลงทุนอาจไม่ลงทุนครั้งเดียวด้วยเงินจำนวนมาก เขาอาจใช้วิธีเฉลี่ยลงทุนเป็นระยะ ๆ ซึ่งอาจใช้เวลา 2 – 3 เดือน ทั้งนี้เพื่อให้ราคาค่อย ๆ ขยับตัวสูงขึ้นอย่างช้า ๆ

3) การเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน ในขั้นนี้เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกหลักทรัพย์ที่จัดหาเพิ่มเติมเข้ากลุ่มสินทรัพย์ลงทุน หรือเลือกหลักทรัพย์ที่ควรจำหน่ายออกจากกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจว่าจำนวนเงินที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งปริมาณหลักทรัพย์และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการซื้อหลักทรัพย์ (Transaction Cost) แต่ละครั้งด้วย ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้แก่ ค่านายหน้าตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ ภาษี และผลกระทบกระเทือนที่อาจเกิดขึ้นในตลาด หากซื้อขายแต่ละครั้งเป็นจำนวนมาก ๆ การตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนในขั้นนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของหลักทรัพย์ลงทุนต่าง ๆ และผู้ลงทุนใช้อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการกำหนดกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่ควรจะเป็น

4) การติดตามผลที่ได้ เป็นขั้นสุดท้ายของขั้นตอนการลงทุน ตอนต้น ๆ ของบทนี้ได้กล่าวเน้นถึงลักษณะของการลงทุนที่ติดต่อกันคือ เริ่มจากนโยบายการลงทุน การวิเคราะห์การลงทุน การประเมินมูลค่าเงินลงทุน และการสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน การลงทุนในหลักทรัพย์ไม่ใช่จะทำเพียงครั้งเดียวแต่จะมีการลงทุนติดต่อกันไปเรื่อย ๆ การตัดสินใจลงทุนต่อเนื่องกันไปจะต้องขึ้นอยู่กับบางสิ่งบางอย่างโดยเฉพาะ และความมีเหตุผลในการสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนในลักษณะนั้น ๆ ของผู้ลงทุน โดยประเมินค่าของหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่อยู่ในประเภทเดียวกัน แล้วนำมาประเมินรวมกันเป็นมูลค่ารวมของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนอีกครั้ง ปัจจัยที่จะใช้ประเมินมูลค่าของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน ได้แก่ ผลตอบแทน ความเสี่ยง และการกระจายเงินลงทุน ปัญหาในที่นี้ก็คือการหาวิธีวัดปัจจัยเหล่านี้ที่เหมาะสมและจะต้องอาศัยตัวมาตรฐานที่จะนำมาเปรียบเทียบได้ นอกจากนี้การประเมินยังขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ผู้ลงทุนต้องการจะลงทุนด้วย เป็นต้นว่าลงทุน 5 ปี หรือลงทุนติดต่อกันไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีกำหนด

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน

ตลาดหลักทรัพย์ หรือตลาดหุ้นถูกมองว่าเป็นแหล่งเงินขนาดใหญ่ที่เปิดกว้างให้คนทั่วไปเข้าไปดักดวงผลประโยชน์จากการซื้อขาย เพื่อสร้างความร่ำรวย โดยใช้วิธีการทุก ๆ อย่างภายใต้กฎระเบียบในการซื้อขายที่ตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้กำหนด (วิฑูรย์ วิจารณ์พันธุ์, 2537, หน้า17) แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้ว นักลงทุนจะเข้าไปลงทุนซื้อขายเพื่อความร่ำรวยนั้นจะต้องเป็นผู้มีโอกาสคือมีความรู้เกี่ยวกับการลงทุน มีข้อมูลของหลักทรัพย์และต้องเข้าใจกฎระเบียบในการเล่นหุ้น และที่สำคัญคือ ต้องมีเงินทุนซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย โดยเฉพาะนักลงทุนมือใหม่จะต้องศึกษาค้นคว้า และมีข้อมูลอย่างเพียงพอ มิฉะนั้นจะกลายเป็นผู้เสียหายหรือขาดทุนจากการซื้อขายหุ้น จากการค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนทั่ว ๆ ไป พอสรุปได้ดังนี้

1) ลักษณะและประเภทของนักลงทุน เป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปว่า มีการแบ่งนักลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ตามลักษณะการซื้อขายหรือพฤติกรรมในการซื้อขายเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) ประเภทลงทุนหรือเรียกว่า นักลงทุน (Investor) คือ ซื้อขายหุ้นโดยหวังกำไรในระยะยาว ผลตอบแทนที่คาดหวังจะได้รับคือ เงินปันผล และหุ้นเพิ่มทุนมากกว่ากำไรที่ได้จากการเพิ่มขึ้นของราคาหุ้น (Capital Gain) นักลงทุนประเภทนี้จะนิยมซื้อหุ้นที่เรียกว่า “หุ้นลงทุน” ได้แก่ หุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานของหุ้นที่มีค่า พี อี เร โซ ต่ำ อัตราเงินปันผลสูง กิจกรรมของบริษัทมีความสดใสและขยายตัว

(2) ประเภทเก็งกำไรหรือเรียกว่า นักเก็งกำไร (Speculator) คือ ซื้อขายหุ้นโดยหวังกำไรจากการขายหุ้นเป็นสำคัญ ไม่ได้ซื้อเพื่อลงทุนในระยะยาว เพื่อหวังเงินปันผลและประโยชน์อื่น ๆ นักเก็งกำไรจะนิยมซื้อหุ้นที่เรียกว่า “หุ้นเก็งกำไร” ได้แก่ หุ้นที่มีการเปลี่ยนแปลงของราคาขึ้นลงรุนแรง และรวดเร็ว ซึ่งเป็นการทำทนายและมีความเสี่ยงสูง หุ้นเก็งกำไรไม่จำเป็นจะต้องเป็นหุ้นที่มีพื้นฐานดีเพียงแต่มีการซื้อขายกันมาก เพราะสามารถจะซื้อขายเปลี่ยนมือและทำกำไรจากส่วนต่างของราคาได้ภายในวันเดียวหรือภายในไม่กี่วัน

(3) ประเภทลงทุนและเก็งกำไรพร้อมกัน นักลงทุนเหล่านี้จะซื้อขายหุ้นทั้งหุ้นลงทุนและหุ้นเก็งกำไรทั้ง 2 ประเภท โดยมีการแบ่งวงเงินและเลือกจังหวะเวลาในการแบ่งการลงทุนตามสภาพของตลาดในช่วงเวลานั้น ๆ จากการศึกษาลักษณะของนักลงทุนดังกล่าวแล้ว การที่จะชี้ชัดว่า ซื้อขายหุ้นแบบเก็งกำไรระยะสั้นหรือแบบลงทุนแบบเก็งกำไรระยะสั้นหรือแบบลงทุนระยะยาวแบบไหนจะให้ผลตอบแทนดีกว่ากันนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะต้องขึ้นกับสภาพของตลาดหุ้น นิสัยของนักเล่นหุ้น ภาวะเศรษฐกิจสังคม การเมืองที่จะสอดคล้องกับพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อขายด้วย ซึ่งถือเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลมากกว่า แต่กล่าวในแง่รวมแล้ว นักเล่นหุ้นแบบเก็งกำไรระยะสั้นมีความเสี่ยงสูงกว่า ให้ผลตอบแทนสูงกว่า จึงน่าจะใช้ทั้ง 2 วิธี

2) **มูลเหตุและแรงจูงใจในการลงทุน** นักลงทุนทั้งประเภทเก็งกำไรและประเภทลงทุนในระยะยาวที่เข้าไปลงทุนในการซื้อขายหุ้น ต่างหวังความร่ำรวยจากการเล่นหุ้นทุกคน ซึ่งในปัจจุบันการเล่นหุ้นถือเป็นอาชีพได้ ถ้าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับหุ้นและมีเงินทุนเพียงพอ ดังที่มีคำกล่าวว่า “ไม่มีธุรกิจอื่นใดที่ทำแล้วจะรวยได้เร็วและมากกว่าการเล่นหุ้น” (วิฑูรย์ วิจารณ์พันธุ์, 2537, หน้า 20) ผลประโยชน์หรือผลตอบแทนจากการลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์นั้น ไม่มีการกำหนดไว้แน่นอนตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของผู้ลงทุนเอง ในทางตรงข้ามการลงทุนซื้อขายหุ้นก็มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง เพราะราคาหุ้นมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ตามที่มีปัจจัยต่าง ๆ มากกระทบตลาดหุ้นจากการศึกษาค้นคว้าและติดตามการซื้อขายหุ้นของนักลงทุนทั่ว ๆ ไปพอสรุปผลประโยชน์จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ได้ 3 ประการ ได้แก่

- (1) เงินปันผล (Dividend) ตามปกติบริษัทต่าง ๆ ที่ได้รับอนุญาตให้นำหุ้นเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์จะจ่ายเงินปันผลให้ปีละครั้ง แต่อาจมีบางบริษัทจ่ายเงินงวด 6 เดือน ซึ่งมีการจ่ายต่อเมื่อผลการดำเนินงานมีกำไร
- (2) กำไรจากการขายหุ้น (Capital Gain) คือ การที่ลงทุนซื้อหุ้นไว้แล้วก็ขายออกในราคาที่สูงกว่าราคาที่ซื้อมา ซึ่งส่วนของกำไรนี้จะต้องมากกว่าค่าธรรมเนียมในการซื้อขาย (Commission) ที่จะต้องจ่ายให้โบรกเกอร์
- (3) สิทธิจองซื้อหุ้นเพิ่มทุน เมื่อบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ต้องการขยายการลงทุนจะมีการระดมเงินทุนก็จะให้มีสิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิม ได้ซื้อหุ้นเพิ่มทุนในราคาที่กำหนด ซึ่งจะ เป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาในตลาดในขณะนั้น เท่ากับว่าผู้ที่มีหุ้นเดิมอยู่แล้วสามารถซื้อหุ้นได้ในราคาที่ถูกลงกว่าเดิม

3) **การวางแผนการลงทุน** ในการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่าการซื้อขายหลักทรัพย์นั้นมีข้อจำกัด กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหลายประการดังนั้น ผู้ที่จะเข้ามาลงทุนจึงต้องมีการวางแผนหรือเตรียมตัวมาก่อนที่จะเข้ามาลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งนอกจากจะต้องมีเงินทุน มีเวลา และมีความต้องการที่จะลงทุนแล้ว จะต้องกระทำในสิ่งต่อไปนี้ คือ

- (1) สมัครงานเป็นลูกค้าโบรกเกอร์หรือซัพโบรกเกอร์ เนื่องจากการซื้อขายจะต้องกระทำผ่านโบรกเกอร์หรือซัพโบรกเกอร์นั่นเอง ซึ่งควรจะเลือกบริษัทที่ติดต่อได้สะดวกมีความสนิทสนมคุ้นเคยมีเงื่อนไข และบริการที่ดี เพื่อประโยชน์ในการสั่งซื้อขายต่อไป

(2) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทุกกลุ่มทุกตัว ให้เข้าใจว่าหุ้นใดประกอบกิจการอะไรผู้บริหารเป็นใคร ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและมีโครงการลงทุนต่อไปอย่างไร และพิจารณาฐานะทางการเงิน อัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อขายหุ้นนั้น ๆ

(3) ติดตามข่าวสารต่าง ๆ ด้านการเมือง เศรษฐกิจและทางด้านการสังคมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นและตลาดหุ้นได้ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นต่างประเทศก็เป็นสิ่งที่ควรสนใจควบคู่ไปกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของไทย (Set Index) ด้วย

(4) ปกศึกษาผู้ที่มีความรู้ เมื่อมีข้อสงสัยต่าง ๆ นักลงทุนใหม่ ๆ จำเป็นต้องรู้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อขายหุ้น จึงต้องปรึกษากับผู้ที่มีประสบการณ์ เช่น นักลงทุนเก่า ๆ หรือปรึกษากับที่ปรึกษาของโบรกเกอร์หรือศึกษาจากหนังสือต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามผู้ลงทุนจะต้องใช้วิจารณญาณขั้นสุดท้ายด้วยตนเอง

(5) เตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม โดยขอให้คิดไว้ด้วยว่าการซื้อขายหุ้นไม่ใช่วิธีหารายได้หรือสร้างความร่ำรวยให้ในระยะเวลาดสั้น ๆ จึงควรมีเงินออม ซื้อขายอย่างมีเหตุผล รอบคอบ ใจเย็น สภาพจิตใจมีความสำคัญมากในการซื้อขายหุ้น อย่าเสียขวัญเมื่อมีการขาดทุน และอย่าโลภจนเกินไปเมื่อมีโอกาสทำกำไร

4) การเลือกเป็นลูกค้าของบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทสมาชิกคือ บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนเป็นสมาชิกหรือได้รับอนุญาตให้เป็นสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ทำหน้าที่เป็นนายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ หรือเรียกว่า “โบรกเกอร์” นอกจากนี้ยังมีบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์อีกส่วนหนึ่ง จึงไม่สามารถทำการซื้อขายผ่านตลาดหลักทรัพย์ได้ จึงต้องซื้อขายผ่านบริษัทที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์อีกต่อหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ซับโบรกเกอร์ (Sub-broker)

ปัจจุบันมีบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมด 44 บริษัท และมีบริษัทตัวแทนรับช่วงจากบริษัทสมาชิก (Sub-broker) ประมาณ 40 บริษัท ซึ่งนักลงทุนสามารถสมัครเป็นลูกค้าเพื่อทำการซื้อขายหลักทรัพย์ได้

การสมัครเป็นลูกค้าของโบรกเกอร์หรือซับโบรกเกอร์ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

(1) วงเงินค้ำประกันเบื้องต้นไม่ควรสูงจนเกินไป โดยทั่วไปแล้วบริษัทต่าง ๆ จะมีการกำหนดวงเงินขั้นต่ำเป็นการค้ำประกันที่จะให้ลูกค้าสั่งซื้อขายหุ้น เพื่อป้องกันความเสียหายในกรณีที่ผู้สั่งซื้อแล้วไม่ยอมชำระเงิน บริษัทก็จะนำหุ้นที่ซื้อไว้ออกขาย ถ้าไม่พอชำระราคาก็จะบังคับเอาเงินที่ฝากไว้มาชำระแทนวงเงินค้ำประกัน แต่ละบริษัทจะกำหนดไว้ไม่เท่ากันแล้วแต่นโยบายของบริษัทส่วนใหญ่บริษัทหรือสาขาของบริษัทในกรุงเทพฯ จะกำหนดไว้ประมาณ 300,000 บาท ถึง 500,000 บาท ในต่างจังหวัด จะกำหนดไว้ประมาณ 100,000 บาท ถึง 300,000 บาท

(2) สถานที่ตั้งของบริษัท ควรจะอยู่ใกล้บ้าน ที่ทำงาน การเดินทางไปมาสะดวก เพราะต้องมีการไปติดต่อเป็นประจำ เช่น การรับเงิน การจ่ายเงิน จากการซื้อขายหุ้น

(3) มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ กระดานหุ้น (Electronic Board)ระบบสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ โทรสาร ที่จัดไว้ให้บริการครบถ้วนและเพียงพอ

(4) คุณภาพการบริการของพนักงานในการสั่งซื้อขาย การยืนยันคำสั่งซื้อขาย การแจ้งข้อมูลต่าง ๆ เช่น การรับเงินปันผล การชำระค่าของซื้อหุ้น ฯลฯ ต้องมีความรวดเร็ว ถูกต้อง ครบถ้วน

(5) ชื่อเสียงของบริษัทเป็นอย่างไร ฐานะทางธุรกิจมีความมั่นคงเพียงใด ตลอดจนพิจารณาถึงตัวผู้บริหารระดับสูงของบริษัทนั้น ๆ ด้วย

(6) มีการจัดหาข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับหุ้น คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาแก่ลูกค้า เพียงใดให้บริการด้วยความเสมอภาคระหว่างลูกค้ารายย่อยหรือลูกค้ารายใหญ่หรือไม่

(7) ข้อควรพิจารณาอื่น ๆ เช่น กำหนดเงื่อนไขสำหรับลูกค้าในการซื้อขาย มีความสนิทสนมกับพนักงานของบริษัทหรือมีการให้หุ้นจองกับลูกค้า

5) การหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการซื้อขายหุ้น

เมื่อมีการสมัครเป็นลูกค้าของบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แล้ว บริษัทมีหน้าที่จะต้องให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลจากระบบซื้อขายในระหว่างเวลาทำการของบริษัทเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

(1) ชื่อหุ้น ช่วงราคา และราคาที่สมาชิกซื้อขายได้สูงสุด และต่ำสุดในวันนั้นของหุ้นทุกตัวที่มีการซื้อขายบนกระดานหลัก

(2) ราคาเสนอซื้อสูงสุด ราคาเสนอขายต่ำสุดและราคาซื้อขายล่าสุดของหุ้นทุกตัวบนกระดานหลัก

(3) ราคาซื้อสูงสุด ต่ำสุด และราคาซื้อขายแรก (ราคาเปิด) ของหุ้นทุกตัว

(4) ราคาซื้อขายครั้งสุดท้ายในวันทำการก่อนและการเปลี่ยนแปลงของราคาซื้อขายล่าสุดของหุ้นบนกระดานในขณะนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับราคาซื้อขายครั้งสุดท้ายในวันทำการก่อน (ราคาเปิด)

(5) ปริมาณ มูลค่า และจำนวนรายการซื้อขายสุทธิของหุ้นแต่ละตัว

(6) จำนวนหุ้น ณ ราคาเสนอซื้อสูงสุด และราคาที่ต่ำรองลงมาอีก 2 ราคา ณ ราคาเสนอขายต่ำสุด และราคาที่สูงกว่าขึ้นไปอีก 2 ราคาของหุ้นแต่ละตัว

(7) ดัชนีราคาหุ้นของตลาดหลักทรัพย์ ดัชนีรายกลุ่มอุตสาหกรรมและการเปลี่ยนแปลงของดัชนี เมื่อเปรียบเทียบกับในวันทำการก่อน

(8) การประกาศขึ้นเครื่องหมายสำหรับหุ้นแต่ละตัว เช่น XD, XR, XA, NP, DS

ฯลฯ

(9) ข่าวสารที่ตลาดหลักทรัพย์ให้แก่โบรกเกอร์ทางระบบซื้อขายข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลจากระบบการซื้อขายของบริษัทสมาชิก แต่ยังมีข้อมูลที่สำคัญ ๔ อีกหลายประการที่นักลงทุนจะต้องใช้ประกอบการตัดสินใจสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งแหล่งข้อมูลดังกล่าวพอสรุปได้ดังนี้ (เสรี ลีลาสัย, 2535, หน้า 53)

1. หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีจำหน่ายในท้องตลาด ซึ่งจะมีข่าวต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เช่น ข่าวการเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผล รายงานผลการดำเนินงาน
2. วิทยูและโทรทัศน์ ในปัจจุบันโทรทัศน์มีบทบาทมากในการติดตามข่าวสารการซื้อขายหุ้น มีการถ่ายทอดให้ชมตลอดเวลาในการซื้อขาย
3. นักวิเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ที่ปรึกษาการลงทุนของห้องค้าหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งโดยทั่วไป แต่ละห้องค้าจะมีผู้แนะนำการลงทุน เรียกว่า เจ้าหน้าที่การตลาด ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากตลาดหลักทรัพย์ด้วย
4. จากนักลงทุนด้วยกันเอง เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือสอบถามข้อมูลอื่น ๆ ที่ตนเองไม่รู้ ซึ่งจะพบเห็นได้ในห้องค้าหลักทรัพย์แทบทุกแห่ง แหล่งข้อมูลที่กล่าวมาแม้จะมีประโยชน์แต่ก็มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น อาจจะรายงานข้อมูลได้ไม่ครบถ้วน ช่วงเวลาจำกัด และราคาอาจจะไม่ทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากหุ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงราคา และปริมาณการซื้อขายตลอดเวลา จึงต้องอาศัยข้อมูลอื่น ๆ ประกอบในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

6) เทคนิคการเลือกซื้อหุ้น

การเลือกซื้อหุ้นมีข้อแตกต่างจากการซื้อสินค้าอื่น ดังนั้น การซื้อหุ้นจึงต้องพิจารณาในเรื่องคุณสมบัติของบริษัทเจ้าของหุ้นโดยทั่วไปก่อนจะตัดสินใจ จึงควรพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ (สรัญญา พาณิชกุล, 2536, หน้า 67)

- (1) ลักษณะของอุตสาหกรรม บริษัทนั้นอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทใด มีลักษณะการเติบโตอย่างไร หุ้นที่มีคุณภาพดีจะเป็นหุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวอยู่ตลอดเวลา
- (2) ผลการดำเนินงานในอดีต เช่น ยอดขายสูง กำไรดี
- (3) นโยบายของรัฐ มีผลกระทบกับธุรกิจของบริษัทนั้น ๆ หรือไม่ ถ้าบริษัทใดได้รับประโยชน์จากนโยบายของรัฐบาลก็จะเป็นผลดีต่อหุ้นของบริษัทด้วย
- (4) เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิตของบริษัท เช่น สามารถจัดหาปัจจัยการผลิตได้อย่างเพียงพอและราคาไม่สูง

(5) อายุของธุรกิจ ธุรกิจนั้นจะมั่นคงยืนยาวเพียงใด แนวโน้มจะเป็นอย่างไร

(6) ประเภทของธุรกิจ เช่น ส่งออก นำเข้า หรือเฉพาะภายในประเทศ ปัจจัยที่จะกระทบมีอะไรบ้าง รุนแรงเพียงใด ถ้าถูกกระทบมากจะทำให้ราคาหุ้นลดลงปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนควรพิจารณาก่อนตัดสินใจซื้อขายซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางเทคนิคหรือการเก็งกำไร ถ้าต้องการซื้อหุ้นพื้นฐานดี และลงทุนระยะยาว แนวทางที่กล่าวมาจะช่วยลดความเสี่ยงได้มากที่สุด

คุณสมบัติของหุ้นที่มีพื้นฐานดีมี 6 ประการดังนี้

1. เป็นหุ้นของบริษัทที่มีผลการดำเนินงานดี มีกำไรสูง
2. จ่ายปันผลในอัตราสูง
3. มีมูลค่าทางบัญชีสูง
4. มีส่วนแบ่งตลาดสูงในการขายผลผลิต
5. ธุรกิจอยู่ในโครงการส่งเสริมของรัฐบาล
6. อยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีการขยายตัวอยู่ตลอดเวลา และเป็นธุรกิจที่มีชื่อเสียงดี

2.2 ทฤษฎีการกระจายการลงทุนและทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์

2.2.1 ทฤษฎีการกระจายการลงทุน

อานวย ลีขาทิพย์กุล (2521, หน้า 50 – 51) กล่าวว่า ในการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ เช่น การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หุ้นสามัญ หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ เป็นต้น จะมีหลักการสำคัญในการลงทุนคือไม่ควรทุ่มเงินลงทุนในหลักทรัพย์ชนิดใด หรือธุรกิจใดโดยเฉพาะ ทั้งหมด แต่ก็ได้รับข้อโต้แย้งว่าผู้ลงทุนควรเอาเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่ดีมากเพียงชนิดเดียว ก็เป็นการลงทุนที่ดีได้ เช่นนักลงทุนอาจจะลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่เขามีการติดต่อ และรู้จักกับเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของบริษัทเป็นอย่างดี แต่การลงทุนเช่นนี้มีโอกาสผิดพลาดมากมาย การใช้หลักการกระจายการลงทุนจึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ดี เป็นการลดความเสี่ยงจากการลงทุน ซึ่งการลดความเสี่ยงดังกล่าวนี้มีลักษณะคล้ายกับการประกันภัย แต่เป็นการประกันภัยโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือเบี้ยประกันแต่อย่างใดเลย

2.2.2 ทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์

เพชร ชุมทรัพย์ (2540, หน้า 320-376) แนวคิดในการวิเคราะห์หลักทรัพย์เป็นเครื่องมือที่จะช่วยการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยสองแนวคิด คือ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis)

การวิเคราะห์ตามปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)

เป็นการวิเคราะห์หลักทรัพย์เพื่อหามูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) ของหุ้นเพื่อเปรียบเทียบกับราคาปัจจุบันก่อนตัดสินใจซื้อขายโดยคิดคำนวณย้อนกลับมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน (Present Value) ซึ่งการวิเคราะห์นี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าหุ้นแต่ละตัวในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งจะมีมูลค่าที่แท้จริงในตัวของมันนั่นเอง โดยมูลค่าหรือราคาที่แท้จริงนี้จะถูกกำหนดมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหุ้นตัวนั้นเช่น ความสามารถในการทำรายได้ในอนาคต (Income Generating Capacity) มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกิจการ นำมาเปรียบเทียบกับราคาที่เป็นอยู่ของหุ้นนั้นในตลาด ถ้ามูลค่าที่แท้จริงสูงกว่าราคาตลาด ก็จะตัดสินใจซื้อในทำนองเดียวกับหากถ้ราคาต่ำกว่าราคาตลาดก็ตัดสินใจขายนี้คือการวิเคราะห์เพื่อประเมินมูลค่าของหุ้นที่จะลงทุน ซึ่งในการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยผู้ลงทุนลดความเสี่ยงและให้ผลตอบแทนที่คืนกลับในสัดส่วนที่น่าพอใจ โดยในการวิเคราะห์หุ้นโดยอาศัยปัจจัยพื้นฐานมีอยู่ 4 ขั้นตอน ได้แก่การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเมืองและสังคม การวิเคราะห์อุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัทและการวิเคราะห์ตัวหุ้น

1) การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเมืองและสังคม

ภาวะเศรษฐกิจเปรียบเสมือนดัชนีชี้วัดที่สำคัญของการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น เนื่องจากมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินงานของบรรดาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนควรให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจและดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจในการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจและดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจเป็นเสมือนตัวกำหนดทิศทางและแนวโน้มของกลุ่มอุตสาหกรรมและบริษัทที่ผู้ลงทุนจะตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนควรให้ความสำคัญกับการติดตามดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ อาทิ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ให้เป็นเสมือนเข็มทิศในการชี้แนะในการตัดสินใจลงทุน (Jones, 1991; Tainer, 1993; Siegel, 1998) ภาวะทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน หากการเมืองของประเทศมีความมั่นคงก็จะสามารถสร้างความมั่นใจในการลงทุนให้กับผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศได้ หากสภาพเศรษฐกิจดี การเมืองดีย่อมส่งผลถึงสังคมให้ประชาชนกินดีอยู่ดีไปด้วย เพราะจะมีการสร้างงานจ้างแรงงานเพิ่ม ที่สุดก็หวนกลับมาทำให้เศรษฐกิจในอนาคตมีแนวโน้มที่ดีขึ้นตามมานโยบายของทางการ ซึ่ง ได้แก่ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบ รวมถึงระบบการจัดเก็บภาษี ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่สนับสนุนต่อการทำธุรกิจ ย่อมทำให้ภาพของการระดมทุน การลงทุนดีขึ้นเป็นเงาตามตัวไปด้วย นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ การเมือง สังคมจะต้องพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศมหาอำนาจและประเทศที่เป็นคู่ค้าสำคัญ ๆ ของไทย อาทิ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป ปัจจัยด้านนี้รวมถึงเรื่องของสภาวะการลงทุนในตลาดหุ้นต่างประเทศ อัตรา

การเปลี่ยนแปลง เรื่องของราคาทองคำ ราคาน้ำมัน ราคาวัตถุดิบต่าง ๆ อัตราดอกเบี้ยเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน ในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนจะใช้เงินที่ถือเงินไว้เพื่อแสวงหากำไร (Speculative Demand for Money) ในการลงทุนตามทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์ โดยเคนส์ได้วิเคราะห์ว่าเมื่อบุคคลทั่วไปไม่มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายประจำวัน และสำรองไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน ก็จะนำเงินที่เหลือนั้นไปลงทุน โดยการคาดคะเนว่าหากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง บุคคลก็จะถือเงินไว้ก่อนโดยไม่นำไปลงทุน ดังนั้น การถือเงินไว้เพื่อแสวงหากำไรจึงขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย คือเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการถือเงินจะมีน้อย และเมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ความต้องการถือเงินจะมีมาก ซึ่งต่างจากแนวคิดของคลาสสิก ที่วิเคราะห์ว่าเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายประจำวันและสำรองไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉินแล้วจะถูกนำไปลงทุนทั้งหมดโดยไม่คำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยเลย แต่ในงานวิจัยของ อูรสา บรรณกิจโสภณ (2553) มีความเห็นแย้งกับทฤษฎีเคนส์ที่กล่าวว่าให้ถือเงินไว้ไม่ลงทุนยามที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ เนื่องจากในบริบทของไทย อัตราดอกเบี้ยจะมีผลกระทบต่อกำไรของบริษัท เพราะดอกเบี้ยจัดว่าเป็นต้นทุนอย่างหนึ่ง เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นอาจทำให้กำไรของบริษัทลดลง ซึ่งจะส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญของบริษัทลดลงด้วยเช่นกัน และอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจก็จะส่งผลต่อกำไรของบริษัทเช่นกัน ดังนั้น ในช่วงอัตราดอกเบี้ยต่ำผู้ลงทุนไม่ควรถือเงินไว้เนื่องจากเป็นโอกาสในการได้กำไรจากการลงทุนเนื่องจากราคาหุ้นมีแนวโน้มสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นจะทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตร คือเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ผู้ลงทุนสามารถได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงจากตลาดพันธบัตรซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดให้ผู้ลงทุนขายหุ้นเพื่อนำเงินลงทุนในตลาด พันธบัตรได้แทน นอกจากนี้ ผู้ลงทุนควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยด้วยเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Reilly, 1994) โดยอัตราดอกเบี้ยสูงจะเป็นช่วงของเศรษฐกิจกำลังเติบโตในขณะที่หากอัตราดอกเบี้ยมีการลดต่ำลงจะมีความสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยจะมีผลต่อการปรับตัวสูงขึ้นหรือลดลงของราคาหุ้นด้วยเงินเพื่อเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้ลงทุนต้องคำนึงถึง เนื่องจากเงินเพื่อเป็นตัววัดภาวะระดับราคาสินค้าและบริการ โดยทั่วไปหากมีแนวโน้มขยับตัวสูงขึ้นเรื่อย ๆ กำลังซื้อของประชาชนก็น้อยลงตาม ย่อมส่งผลกระทบต่อธุรกิจโดยตรง ทั้งในแง่ต้นทุนการผลิตและการที่ลดลงจากยอดขายที่หดตัว ขณะเดียวกันมีผลต่อการส่งออกสินค้า ไม่สามารถที่จะแข่งขันในเรื่องราคากับคู่แข่งในตลาดโลกได้ ดังนั้นยังมีเงินเฟ้อมากเท่าไร ก็จะเป็นผลเสียต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวมและตลาดหุ้นของประเทศมากเท่านั้น งบประมาณรายจ่ายรายรับของรัฐบาลเป็นตัวแปรของเศรษฐกิจมากพอสมควร เพราะตัวงบประมาณจะเป็นตัวที่เข้ามาอัดฉีดเม็ดเงินเข้าสู่ระบบและดึงเม็ดเงินออกจาก

ระบบเศรษฐกิจ หากมีงบประมาณเพื่อการลงทุนของประเทศเพิ่มมากขึ้นจะสามารถเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่าเศรษฐกิจของประเทศจะดีขึ้นตามไปด้วย หรือในกรณีที่สถานการณ์ทางการเงินของรัฐบาลไม่ดี รัฐบาลขาดดุล มีหนี้มาก รัฐบาลย่อมหาทางลดค่าใช้จ่ายทั้งทางเก็บภาษีให้มากยิ่งขึ้น รัฐบาลจำเป็นต้องหารายได้เพิ่ม ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจให้ชะลอตัวเรื่องของภาวะสงคราม ภาวะนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก ทำให้เกิดความไม่เชื่อถือของผู้ลงทุนโดยทั่วไป เศรษฐกิจทั่วโลกก็จะถดถอย ซึ่งหากสงครามเมื่อเกิดขึ้นแล้วยืดเยื้อ ภาพของการลงทุนในตลาดหุ้นจะปรับตัวและการลงทุนจะมีการขับเคลื่อนที่ช้ามาก นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อที่สูงยังนำไปสู่การขึ้นอัตราดอกเบี้ย ส่งผลให้ผู้ลงทุนสนใจที่จะซื้อหุ้นน้อยลงด้วย (Teweles, Bradley, & Leffler, 1992)

2) การวิเคราะห์อุตสาหกรรม

หลังจากวิเคราะห์ปัจจัยมหภาคหรือปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองแล้ว ในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนควรวิเคราะห์อุตสาหกรรมของหุ้นนั้นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเนื่องจากภาวะอุตสาหกรรมจะมีผลกระทบโดยตรงกับการปรับตัวสูงขึ้นหรือลดลงของราคาหุ้น (King & Veale, 1996 อ้างใน อรุสา บรรณกิจโสภณ, 2553, หน้า 50) โดยศึกษาถึงโครงสร้างและรายละเอียดของอุตสาหกรรมที่ผู้ลงทุนให้ความสนใจเพื่อที่จะรับรู้และเข้าใจถึงความเสี่ยงในโอกาสหรือมีปัญหาคืออะไรที่จะทำให้อุตสาหกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร นำมาประกอบกับแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์จะออกมาในรูปของการมองโอกาสการเจริญเติบโตของธุรกิจแต่ละประเภทว่ามีมากน้อยแค่ไหน นอกจากนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานของการแข่งขันในอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรในระยะยาว จะแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เป็นผลจากความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรมสามารถทำได้ใน 2 ขั้นตอน คือ วิเคราะห์ภาพรวมและวัฏจักรของธุรกิจ เพื่อดูสถานะหรืออีกนัยหนึ่งสุขภาพของอุตสาหกรรมนั้นขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงคุณภาพของภาวะอุตสาหกรรม ได้แก่ ภาพรวมของผลการดำเนินการในอดีตของอุตสาหกรรม การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม ความมั่นคงของอุตสาหกรรมการเติบโต สถานะการแข่งขัน และผลกระทบของนโยบายรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมนั้น นอกจากนี้การศึกษาปัจจัยเชิงคุณภาพของอุตสาหกรรมจะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินอนาคตของหุ้นที่เลือกลงทุนได้ด้วย (Porter, 1980 อ้างใน อรุสา บรรณกิจโสภณ, 2553, หน้า 51)

3) การวิเคราะห์บริษัท

ภายหลังจากการวิเคราะห์ภาพรวมอุตสาหกรรมที่สนใจลงทุนแล้ว ผู้ลงทุนจะวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวบริษัทที่จะเลือกลงทุนหรืออีกนัยหนึ่งปัจจัยเชิงปริมาณและปัจจัยเชิงคุณภาพของบริษัทที่จะเลือกลงทุนเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน (Cottle, Murray, & Block, 1988) โดยในเชิงคุณภาพผู้ลงทุนจะเปรียบเทียบระหว่างกิจการ ความสามารถของผู้บริหารกิจการ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดเพราะจะนำไปสู่การดำรงอยู่ความมั่นคงของกิจการ ความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการเติบโตของผลกำไรในอนาคต ตลอดจนด้านนโยบายในการบริหาร และเรื่องของกลยุทธ์ในการทำธุรกิจ ความได้เปรียบของบริษัททางด้านการผลิต ซึ่งได้แก่ การมีเทคโนโลยี การผลิตที่ทันสมัย การมีความสัมพันธ์หรือเป็นผู้ครอบครองแหล่งวัตถุดิบรายใหญ่ ต้นทุน มีความสามารถบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงานมากนักน้อยเพียงใด (Amling, 1989) รวมถึงวิเคราะห์ความได้เปรียบทางการเงิน โดยวิเคราะห์งบการเงิน (Financial Statement Analysis) สัดส่วนทางการเงินต่าง ๆ (Ratio Analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงปริมาณของหุ้นที่จะเลือกลงทุน เช่น สัดส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน (Current Ratio) สัดส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย (Profit Margin) สัดส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset) สัดส่วนกำไรสุทธิต่อผู้ถือหุ้น (Return on Equity) และสัดส่วนหนี้สินต่อเจ้าของ (Debt to Equity) เป็นต้น

4) การวิเคราะห์ตัวหุ้น

การพิจารณาตัวหุ้นในการที่จะเลือกลงทุนปัจจัยที่ทราบได้ว่าราคาหุ้นจะขึ้นหรือลงหรือแพงเพียงใด ผู้ลงทุนต้องวิเคราะห์ โดยนำปัจจัยต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกัน ดังนี้

(1) ราคา (Price) โดยปกติผู้ลงทุนมักเห็นราคาของหุ้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากราคาของหุ้นมีเคลื่อนไหวขึ้นลงจากแรงซื้อ แรงขายอยู่ตลอดเวลา และเมื่อตลาดหลักทรัพย์ปิดทำการผู้ลงทุนมักดูราคาปิดของหุ้นที่ตนเองสนใจว่าเพิ่มขึ้น ลดลง หรือเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด และราคาก็หมายถึงจำนวนเงินที่ผู้ลงทุนพิจารณาว่าเหมาะสมต่อการซื้อขาย หรือถือหุ้นนั้น ๆ ไว้หรือไม่อย่างไร แต่ในการวิเคราะห์คุณภาพของหุ้นต่าง ๆ นั้น ราคาหุ้นจะต้องนำมาวิเคราะห์ร่วมกับผลการดำเนินงานอันได้แก่ กำไรต่อหุ้น การจ่ายปันผล หรือข้อมูลอื่น ๆ อีกหลายประการ ราคาจึงเป็นเพียงตัวกำหนดเพื่อประกอบการตัดสินใจเบื้องต้นเท่านั้น

(2) ราคาปิดต่อกำไรหุ้น (P/E Ratio) เป็นอัตราส่วนที่เป็นที่นิยมมากที่สุดของผู้ลงทุนไทย อัตราส่วน (Ratio) คำนวณได้จากการหารราคาปิดของหุ้น ณ วันทำการหนึ่ง ๆ หารด้วยมูลค่ากำไรต่อหุ้นของหุ้นนั้น $P/E = \text{ราคาปิด หรือราคาตลาดของหุ้น (P) หารด้วยกำไรสุทธิต่อหุ้นของหุ้น (E)}$ ตัวเลขที่ได้เป็นการบอกว่า หุ้นหรือหลักทรัพย์ตัวนั้นจะใช้เวลากี่ปีในการที่ผลตอบแทนหรือ กำไรสุทธิต่อหุ้นจะรวมกันเท่ากับราคาของหุ้น ณ เวลาที่ทำการคำนวณ เช่น หุ้น ABC มีราคาปิด P เท่ากับ 100

บาทและมีกำไรต่อหุ้น E เท่ากับ 20 บาท ดังนั้นค่า P/E Ratio จึงเท่ากับ $100 / 20$ หรือ 5 เท่านั้นเอง ซึ่งหมายความว่าหุ้นตัวนี้ ณ เวลาที่คำนวณนี้จะใช้เวลาเพียง 5 ปีในการที่กำไรต่อหุ้นจะรวมกันเท่ากับราคาของมัน การเลือกลงทุนในหุ้นที่มีค่า P/E Ratio ต่ำน่าจะดีกว่าการลงทุนในหุ้นที่มีค่า P/E Ratio สูง อย่างไรก็ตามการที่ค่า P/E สูงหรือต่ำไม่ได้เป็นตัวชี้ขาดว่าหุ้นนั้นถูกหรือแพง ดีหรือไม่ดีเสียทีเดียว ผู้ลงทุนควรพิจารณาปัจจัยด้านอื่นประกอบด้วยเช่น ผลประกอบการที่ผ่านมาของบริษัท โครงการในอนาคตน่าลงทุนเพียงใด

(3) อัตราส่วนราคาต่อผลกำไรสุทธิต่อหุ้นเทียบกับการเพิ่มของผลกำไร (PEG Ratio: Price/Earnings to Growth) อัตราส่วนนี้มีขึ้นเพื่อลดข้อจำกัดของการใช้ค่า EPS ซึ่งเป็นข้อมูลในอดีตไปคำนวณในการหาค่า P/E Ratio ค่า PEG Ratio เป็นการนำอัตราการเติบโตของผลกำไรสุทธิในอนาคตมาคำนวณแทน โดยใช้ P/E Ratio ตั้งหารด้วยร้อยละของการเจริญเติบโตของกำไรสุทธิต่อปี (Annual Earnings Growth Rate) ของบริษัท อย่างไรก็ตามกำไรสุทธิในอนาคตก็เป็นเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้น ต้องอาศัยการดูค่า EPS ย้อนหลังหลาย ๆ ปี เพื่อประมาณการมูลค่า Earnings Growth ดังนั้นบริษัทจึงต้องมีอัตราเพิ่มของ EPS ที่สม่ำเสมอด้วย จึงจะหาค่า PEG Ratio ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงได้ ผู้ลงทุนที่เลือกใช้อัตราส่วนทางการเงินนี้จะเป็นผู้ลงทุนที่เลือกลงทุนในหุ้นที่มีอัตราการเติบโตสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง (Growth Stock)

(4) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (Price per Book Value) P/BV เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่คำนวณจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity) หารด้วยจำนวนหุ้น ยิ่งซื้อหุ้นได้ต่ำกว่า BV มากเท่าไร (P/BV ต่ำ) ก็หมายความว่าเราสามารถซื้อหุ้นได้ในราคาต่ำกว่ามูลค่าทางบัญชีของบริษัท (Gitman & Joehnk, 1998)

(5) อัตราหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) อัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้สินรวมของกิจการโดยอ้างอิงกับส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการ ยิ่งธุรกิจมีค่า D/E สูงหมายถึงกิจการมีความเสี่ยงทั้งจากการรับภาระหนี้สินรวม และภาระดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายซึ่งจะมีผลต่อกำไรของบริษัท การที่ค่า D/E มีค่าลดลงอาจหมายถึงว่าธุรกิจกำลังมีความมั่นคงสูงขึ้น (Gitman, 1994) อย่างไรก็ตามการพิจารณาอัตราส่วนนี้จะต้องพิจารณาร่วมกับปัจจัยเชิงปริมาณและปัจจัยเชิงคุณภาพ รวมถึงลักษณะของธุรกิจด้วยว่าอยู่ในช่วงไหน อาทิ ธุรกิจกำลังเติบโตอาจมีความจำเป็นต้องกู้เงินมาเป็นจำนวนมากในการขยายธุรกิจมีผลให้ค่านี้สูง แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปค่า D/E จะค่อย ๆ ลดลง (Gitman, 1994)

(6) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ROE กำไรสุทธิหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นค่า ROE เป็นค่าที่บ่งบอกว่าเงินที่บริษัทนั้นเก็บเอาไว้ทุกบาทนั้นบริษัทสามารถนำไปทำให้งอกเงยได้ในอัตราผลตอบแทนเท่าไร ดังนั้น ค่า ROE ยิ่งสูงจะ

ยิ่งดี การที่ธุรกิจมีค่า ROE ลดลงอาจแสดงถึงธุรกิจที่อ่อนแอ การขาดประสิทธิภาพในการบริหารงาน การดำเนินธุรกิจ การที่ค่า ROE สูงแสดงถึงการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ (Gitman & Joehnk, 1996 อ้างใน อรุสา บรรณกิจโสภณ, 2553, หน้า 53) อย่างไรก็ตามค่า ROE ที่สูงมากๆ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาด้วยว่า ค่า ROE สูงเพราะกำไรสูงจริง หรือว่าส่วนของผู้อื้อหุ้นต่ำมาก มีหนี้สินมาก ถือว่าเป็นกำไรที่ไม่มีคุณภาพ ในการตัดสินใจลงทุนจึงต้องพิจารณาอัตราส่วนทางการเงินอื่นประกอบด้วย

(7) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ROA กำไรสุทธิหารด้วยสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัท เป็นอัตราส่วนที่ช่วยวิเคราะห์การทำการกำไรจากสินทรัพย์ที่บริษัทมีและอัตราส่วนนี้สามารถบอกได้ว่าบริษัทบริหารกิจการไปอย่างมีประสิทธิภาพแค่ไหน ถ้า ROA สูงขึ้นจากการที่มีกำไรสุทธิสูงขึ้น หมายถึง กิจการมีความสามารถในการทำการกำไรจากสินทรัพย์สูงขึ้น และถ้าโครงสร้างแหล่งที่มาของสินทรัพย์ไม่เปลี่ยน (หนี้สิน+ทุน) ไปในทางที่หนี้สินมากขึ้น จะถือว่าบริษัทสามารถทำได้ดีทั้งการบริหารงาน (สินทรัพย์) และการบริหารผลตอบแทนให้กับผู้อื้อหุ้น (ROE) ได้อย่างดี ดังนั้นในการพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุนในกิจการโดยดู ROE ควรควบคู่ไปกับการดู ROA ควบคู่ไปด้วย ผู้ลงทุนควรพิจารณาว่าสินทรัพย์นั้นมีคุณภาพ หรือบริษัทนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์หรือไม่ มีศักยภาพในการทำการกำไรหรือไม่ หรือเพียงแค่ซื้อไว้ให้มูลค่าสินทรัพย์สูงขึ้น แต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในระยะยาว

(8) อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) หมายถึง อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ซึ่งหากหุ้นตัวใดมี Dividend Yield สูงอาจได้รับความสนใจจากผู้ลงทุนมากกว่าเนื่องจากให้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลมากกว่าซึ่งสามารถเปรียบเทียบระหว่างหุ้นแต่ละตัวได้ว่าตัวใดน่าสนใจมากกว่ากัน อัตราเงินปันผลตอบแทนสามารถคำนวณได้จากสูตร อัตราเงินปันผลตอบแทน = (มูลค่าปันผลต่อหุ้น X 100) / ราคาตลาดของหุ้นมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการจ่ายปันผลคือบริษัทที่จ่ายปันผลในระดับที่สูงและสม่ำเสมอแสดงถึงว่าบริษัทมีความมั่นคง ไม่มีความจำเป็นต้องขยายกิจการหรือลงทุนในสินทรัพย์หรือลงทุนในด้านอื่นๆ เพิ่มเติมในขณะที่การที่บริษัทไม่จ่ายปันผลหรือจ่ายปันผลน้อยไม่ได้หมายความว่าบริษัทกำลังประสบผลขาดทุนแต่บริษัทอาจต้องนำเงินกำไรที่ได้ไปขยายกิจการ เพิ่มสายผลิตภัณฑ์ก็เป็นได้ ดังนั้น ในการใช้ข้อมูลการจ่ายปันผลเป็นปัจจัยเดียวในการตัดสินใจลงทุนและเลือกที่จะไม่ลงทุนในหุ้นของบริษัทที่ไม่จ่ายปันผลอาจทำให้การตัดสินใจลงทุนผิดพลาดก็เป็นได้ ในการตัดสินใจลงทุนผู้ลงทุนควรพิจารณาทั้งปัจจัยเชิงคุณภาพและปัจจัยเชิงปริมาณของบริษัทประกอบการตัดสินใจด้วย

(9) ปริมาณการซื้อขายหรือสภาพคล่องในการลงทุน การที่ผู้ลงทุนจะซื้อหรือ

ขายหุ้นปริมาณการซื้อขายหุ้นหรือสภาพ คล่องนั้บว่ามีส่วนสำคัญ กล่าวคือหากหุ้นมีสภาพคล่องสูง หรือมีปริมาณหุ้นเข้ามาหมุนเวียนซื้อขายมาก การเข้าซื้อหรือขายย่อมทำได้ง่ายกว่าหุ้นที่มีสภาพ คล่องต่ำหรือมีปริมาณการซื้อขายน้อย

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis)

การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมของหลักทรัพย์โดยอาศัยรูปกราฟของ ราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในอดีตเพื่อจุดประสงค์ในการคาดการณ์แนวโน้มของราคา ในอนาคต (Edward & Magee, 1992) หรือระดับราคาที่เหมาะสมที่ควรเป็นโดยในการ วิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ใช้ข้อมูลพื้นฐานหรือปัจจัยพื้นฐานของบริษัทมาวิเคราะห์ โดยแนวทาง การวิเคราะห์ทางเทคนิคพัฒนามาจากสมมติฐาน 3 ประการ ดังนี้ 1) ตลาดได้สะท้อนข่าวสาร ทั้งหมดไว้แล้วในราคาและปริมาณการซื้อขาย (Market Action Discount Everything) ราคา หลักทรัพย์หรือดัชนีหลักทรัพย์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้รับรู้และตีค่าสะท้อนถึงสารสนเทศต่าง ๆ ทั้ง ที่เปิดเผยและยังไม่เปิดเผยอย่างเป็นทางการไว้หมดแล้ว 2) ราคาจะเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้ม (Prices Move in Trends) ราคาหุ้นหรือดัชนีจะเคลื่อนไหวใน 3 ลักษณะ คือ แนวโน้มขึ้น (Uptrend) แนวโน้มลง (Downtrend) และราคาที่แกว่งตัวในช่วงแคบๆ บริเวณระดับราคาปัจจุบัน (Sideway) 3) ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย (History Repeats Itself) ลักษณะความเป็นไปของสภาพการณ์และ ผลลัพธ์ที่เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีต เมื่อองค์ประกอบของสภาพการณ์ในปัจจุบันมีลักษณะคล้ายคลึง กัน จะให้ผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกันกับที่เคยเกิดขึ้นในอดีต หรืออีกนัยหนึ่ง เป็นการศึกษารูปแบบราคา (Price Pattern) ในอดีตเพื่อคาดการณ์แนวโน้มราคาในการวิเคราะห์ข้อมูลทางเทคนิคนักวิเคราะห์ จะใช้ข้อมูลราคาหุ้นหรือดัชนี ปริมาณการซื้อขายและช่วงเวลา โดยใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์มาใช้ เพื่อระบุตัวชี้วัด เช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ของราคาในตลาดเพื่อค้นหาแนวรับหรือ ระดับราคาที่ซื้อ และแนวต้านหรือระดับราคาขาย หรือแนวโน้มราคาหรือนำราคาสูงสุดต่ำสุดใน อดีตเพื่อบอกทิศทางการเคลื่อนไหวของหุ้น

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน (อุรสา บรรณกิจ โสภณ, 2553)

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนจะแบ่งเป็น 5 ประเภท (Gitman & Joehnk, 1998) ได้แก่ 1) ข้อมูลข่าวสารทางด้านภาพรวม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม แนวโน้มทิศทางการปรับตัว ข้อมูลนี้ผู้ลงทุนใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุน 2) ข้อมูลของอุตสาหกรรมและบริษัทที่สนใจ จะเลือกลงทุน ข้อมูลข่าวสารนี้จะเชื่อมโยงโดยตรงกับหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนจะเลือกลงทุน และมีผล ต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของราคา 3) ข้อมูลของหลักทรัพย์หรือสินค้าประเภทอื่นเพื่อผู้ลงทุน

จะใช้เปรียบเทียบ ถ้าในบริบทของประเทศไทย จะเป็นราคาทองคำ อัตราแลกเปลี่ยน 4) ข้อมูลราคาหลักทรัพย์ ณ ปัจจุบัน ย้อนหลัง เพื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของราคา 5) ข้อมูลที่เป็นกลยุทธ์ในการลงทุน ข้อมูลนี้มักจะได้มาจากผู้เชี่ยวชาญ เช่นที่ปรึกษาการลงทุน เจ้าหน้าที่การตลาด แหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ข้อมูลจากบริษัท ในบริบทของไทย ได้แก่ งบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (รายงาน 56-1) ข้อมูลจากบริษัทหลักทรัพย์ ได้แก่ บทวิเคราะห์ภาพรวมเศรษฐกิจ แนวโน้มตลาดหลักทรัพย์ คำแนะนำรายหลักทรัพย์ เป็นทั้งข้อมูล และข้อเสนอแนะ ในการตัดสินใจลงทุน (Reilly, 1977 อ้างใน อรุสา บรรณกิจโสภณ, 2553, หน้า 55) ข้อมูลเหล่านี้ในบริบทของประเทศไทยจะมีการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ทั้งจากหน่วยงานกำหนดนโยบาย บริษัทหลักทรัพย์ ในส่วนของการเผยแพร่ข้อมูล โดยบริษัทหลักทรัพย์พงานวิจัยที่สนับสนุนว่าการใช้บทวิเคราะห์จากบริษัทหลักทรัพย์จะช่วยให้ผู้ลงทุนได้รับกำไรจากการซื้อขายหุ้นเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 12-40 โดยเฉพาะในกิจการที่มีความสลับซับซ้อน ใช้เทคโนโลยีสูง กำลังประสบปัญหาด้านการเงิน หรือผลประกอบการผันผวน นอกจากนี้ ยังพบว่าราคาหุ้นของบริษัทที่นักวิเคราะห์หลักทรัพย์ไม่ให้ความสนใจจะต่ำกว่าราคาหลักทรัพย์ที่มีการนำเสนอบทวิเคราะห์ (Amir, Lev, & Sougianis, 1999) การเผยแพร่ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจจะมีการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต วิทยุโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ตเริ่มเข้ามาเป็นที่นิยมของนักลงทุนเนื่องจากเป็นข้อมูล Real Time ผู้ลงทุนสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจได้โดยทันที งานวิจัยเกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ตเริ่มในปี 1966 พบว่าสื่อทางอินเทอร์เน็ตเป็นประโยชน์กับผู้ลงทุนในการรับรู้ข่าวสารราคาหุ้น แนวโน้ม บทวิเคราะห์ข่าวของบริษัทจดทะเบียน โดยทันทีไม่ต้องรอข่าวสารจากทางการ (Lim, 1996)

2.3 แนวคิดกลยุทธ์ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

ไพบุลย์ เสรีวัฒนา (2549, หน้า 1-2) กลยุทธ์วิธีการลงทุนหุ้นเพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูง คู่มากับการลงทุนนั้น มีความสำคัญและเป็นที่สนใจของผู้มีเงินออมทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ในขณะที่ทฤษฎีการลงทุนในหุ้นได้รับการคิดค้น ทดสอบ นำเสนอทางวิชาการ และวิเคราะห์ประเมินข้อจำกัดในการนำมาใช้จริง รวมทั้งวิธีการในการนำมาใช้ในทางปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับทฤษฎี กลยุทธ์การลงทุนในหุ้นในทางปฏิบัติส่วนใหญ่อ้างอิงและประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดทางการลงทุนมาใช้ ปรับเป็นวิธีการและขั้นตอนในการลงทุนที่จะให้ผลตามจุดมุ่งหมาย

อุรา บรณกิจโสภณ (2553, หน้า 105) ผู้ลงทุนจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและประวัติชีวิต เลือกลงทุนในหุ้นที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง) Growth Stock (หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่) Bluechip Stock (หุ้นที่มีการจ่ายปันผลสูง) Income Stock และหุ้นที่มีราคาขึ้นลงตามวัฏจักรธุรกิจ Cyclical Stock (กลยุทธ์ที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน จะแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ กลยุทธ์ในการตัดสินใจซื้อหุ้นและกลยุทธ์ในการตัดสินใจขายหุ้น

(1) กลยุทธ์ในการตัดสินใจซื้อหุ้น

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ลงทุนรายใหญ่และผู้ลงทุนสถาบันจะรอจังหวะการเข้าซื้อหุ้นเมื่อ ราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (Undervalue) เลือกซื้อหุ้นที่ปัจจัยพื้นฐานดี ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย ซื้อหุ้นใน SET 50 ในการเข้าซื้อหุ้นจะมีการเข้าซื้อหุ้นทั้งในขณะที่ยังมีราคาหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น และลดลง นอกจากนี้ ผู้ลงทุนรายใหญ่บางรายยังเลือกที่จะซื้อหุ้นที่ได้รับความนิยมด้วย

(2) กลยุทธ์ในการตัดสินใจขายหุ้น ผลการศึกษาพบว่าผู้ลงทุนรายใหญ่และผู้ลงทุนสถาบัน ไทยและต่างประเทศจะตัดสินใจขายหุ้นเมื่อราคาหุ้นสูงกว่ามูลค่า (Over Value) ขายเมื่อราคาเริ่ม ลดลงขายเมื่อดัชนีราคาหลักทรัพย์สูงขึ้นหรือลดลง และมีการกำหนดราคาไว้ว่าจะขายเมื่อกำไร 15-30% ผู้ลงทุนรายใหญ่บางรายขายหุ้นเมื่อรู้ว่าจะผิด พบว่ามีหุ้นที่ดีกว่าและผู้ลงทุนรายย่อยขาย ตามผู้ลงทุนรายใหญ่และผู้ลงทุนต่างประเทศ

Baruch (1990 อ้างใน เมษาคี บุญแต่ง, 2548, หน้า 9) ได้เขียน กฎ 10 ประการไว้ใน อัตชีวประวัติของตนเองชื่อ “My Own Story” เรียนรู้และพัฒนากฎเกณฑ์การลงทุนจาก ประสบการณ์ของตนเองสรุปไว้ทั้งหมด 10 ประการด้วยกัน

1. ไม่ควรซื้อหุ้นแบบเก็งกำไร นอกจากมีเวลาติดตามหุ้นอย่างใกล้ชิด
2. ระวังข้อมูลข่าวสารที่อ้างว่าเป็นข้อมูล inside
3. ก่อนจะซื้อหุ้นบริษัทใดต้องศึกษาข้อมูลให้ลึกซึ้งก่อน
4. อย่าพยายามรอโอกาสซื้อหุ้นราคาต่ำหรือขายหุ้นราคาสูง
5. จงเรียนรู้วิธีที่ต้องตัดขาดทุนอย่างรวดเร็ว
6. อย่าซื้อหุ้นที่มีลักษณะแตกต่างกันมากเกินไป
7. ประเมินผลวิธีการลงทุนของตนเองเสมอ
8. เรียนรู้การบริหารเงินทุนให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
9. ต้องรักษาเงินสดไว้จำนวนหนึ่งเสมอ
10. อย่าทำตัวเป็นผู้เชี่ยวชาญในการลงทุน

Sperandeo (1985 อ้างใน เมษาคีรี บุญแต่ง, 2548, หน้า 10-11) ได้เขียนหนังสือ Methods of Wall Street โดยวางกรอบแนวคิดในหลักการลงทุนเป็นเชิงกลยุทธ์ สร้างเป็นกฎในการเล่นหุ้นไว้ 19 ข้อ ซึ่งกฎดังกล่าวได้จัดทำเพื่อนักลงทุนรายย่อยหรือนักเล่นหุ้นระยะสั้น

ข้อที่ 1 ลงทุนอย่างมีแผนและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้อย่างเคร่งครัด

กฎข้อที่ 2 ลงทุนตามแนวโน้มตลาด

กฎข้อที่ 3 ใช้วิธีการขายตัดขาดทุนเมื่อจำเป็นทุกครั้ง

กฎข้อที่ 4 เมื่อไม่มั่นใจในตลาดก็ควรอยู่นอกตลาด

กฎข้อที่ 5 รอจังหวะอย่างอดทน อย่างลงทุนมากเกินไป

กฎข้อที่ 6 ขายทำกำไรช้าแต่ให้ขายตัดขาดทุนเร็ว

กฎข้อที่ 7 อย่าปล่อยให้กำไรกลายเป็นขาดทุน

กฎข้อที่ 8 ซื้อเมื่อราคาอ่อนตัวและขายเมื่อราคาปรับตัวสูงขึ้น

กฎข้อที่ 9 เป็นนักลงทุนช่วงต้นตลาด Bull และเป็นนักเก็งกำไรในช่วงท้ายตลาด Bull

กฎข้อที่ 10 อย่าใช้วิธีการซื้อเฉลี่ยขาลง

กฎข้อที่ 11 อย่าซื้อเพราะเห็นว่าราคาหุ้นถูก และอย่าขายเพราะเห็นราคาสูง

กฎข้อที่ 12 ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องเท่านั้น

กฎข้อที่ 13 อย่าตัดสินใจด้วยข้อมูลในตลาดหุ้นที่มีการซื้อขายผันผวนสูง

กฎข้อที่ 14 ต้องวิเคราะห์ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเสมอ

กฎข้อที่ 15 ซื้อหรือขายหุ้นบนพื้นฐานการตัดสินใจของตนเองเท่านั้น

กฎข้อที่ 16 ต้องอย่าเชื่อข่าวลือ

กฎข้อที่ 17 ตรวจสอบราคาหุ้นให้ชัดเจน

กฎข้อที่ 18 จดจำคำสั่งซื้อขายทุกครั้ง

กฎข้อที่ 19 รู้และปฏิบัติตามกฎ

2.4 วรรณกรรมปริทัศน์

อรุสา บรรณกิจโสภณ (2553) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณีการซื้อขายหุ้นของผู้ลงทุน โดยจำแนกประเภทของผู้ลงทุนเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ลงทุนรายใหญ่ ผู้ลงทุนรายย่อย ผู้ลงทุนสถาบันไทย และผู้ลงทุนสถาบันต่างประเทศ และนำเสนอผลการศึกษาเชิงประจักษ์นี้เป็นข้อมูลและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้ผู้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนไทย โดยเฉพาะใน

ส่วนของการพัฒนาคุณภาพ การขยายฐานผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งนำเสนอแนวทางในการพัฒนาสภาพของผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อให้สามารถจัดสรรบริการด้านธุรกิจหลักทรัพย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนแต่ละประเภท ในส่วนของผู้ลงทุนสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเลือกใช้ปัจจัยในการตัดสินใจลงทุน และกำหนดกลยุทธ์ในการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงและสร้างผลตอบแทนในการลงทุนให้สูงขึ้นในการศึกษาจะใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณประกอบกัน เพื่อพัฒนารอบแนวคิดที่มีความชัดเจนสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ลงทุนไทยในปัจจุบัน ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสำคัญที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ ปัจจัยเชิงมหภาคด้าน เศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงจุลภาคจำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยจุลภาคด้านปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยจุลภาคด้านปัจจัยเชิงคุณภาพ และปัจจัยจุลภาคด้านปัจจัยเชิงเทคนิค ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคมกับค่าเบต้าเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์หรือความผันผวนของผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนเลือกลงทุนเมื่อเปรียบเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์ รวมถึงทดสอบความสอดคล้องของผลการศึกษากับแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและประวัติชีวิตของผู้ลงทุนในบริบทของผู้ลงทุนไทย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ลงทุนสถาบันทั้งไทยและต่างประเทศรวมถึงผู้ลงทุนรายใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในการลงทุน ใช้ปัจจัยเชิงมหภาค ได้แก่ ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม เสถียรภาพทางการเมือง รวมถึงพิจารณาคุณภาพของบริษัทและคุณภาพของผู้บริหารของบริษัทเจ้าของหุ้นโดยเลือกลงทุนในบริษัทที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง มีความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถ เชื่อสัจสุจริต บริษัทมีชื่อเสียง เป็นผู้นำตลาด และมีบรรษัทภิบาล สุดท้ายจะทำการประเมินมูลค่าของหุ้นก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนสอดคล้องกับการลงทุนแบบ Top Down Analysis โดยข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจจะมาจากจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศรวมถึงบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดในขณะที่ผู้ลงทุนรายย่อยเลือกลงทุนในบริษัทที่มีชื่อเสียง บริษัทที่ได้รับการยอมรับว่ามีบรรษัทภิบาล และมีความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล ในการตัดสินใจลงทุนจะไม่คำนึงถึงมูลค่าที่แท้จริงของหุ้นแต่จะให้ความสำคัญกับราคาหุ้น ไม่ให้ความสำคัญกับการประเมินราคาหุ้นรวมถึงศักยภาพในการเติบโตของบริษัท และเลือกซื้อขายเฉพาะหุ้นที่มีสภาพคล่อง ทั้งนี้ในการตัดสินใจลงทุนจะใช้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่การตลาด บวกลือเกี่ยวกับการซื้อขายของผู้ลงทุนรายใหญ่ และข้อมูลการซื้อขายของผู้ลงทุนต่างประเทศ และซื้อขายตามเพื่อนในห้วงคำหลักทรัพย์ พฤติกรรมในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยข้างต้นไม่แตกต่างจากพฤติกรรมของผู้ลงทุนในช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจใน ปี 2540 ซึ่งหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องละเลยหรือไม่ให้ความสำคัญกับ

การพัฒนาคุณภาพของผู้ลงทุนและบุคคลากรที่เกี่ยวข้องในตลาดทุน รวมถึงกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนอาจส่งผลให้การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ขาดเสถียรภาพ และผู้ลงทุนต่างชาติรวมทั้งกลุ่มผู้ลงทุนที่มีศักยภาพในการลงทุนอาจไม่เลือกลงทุนในตลาดทุนไทยจากผลการศึกษาได้นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) การปรับปรุงภาพลักษณ์ของหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุน 2) การขยายฐานผู้ลงทุน 3) การพัฒนาคุณภาพของบริษัทจดทะเบียน 4) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในตลาดหลักทรัพย์ 5) การกำกับดูแลบริษัทหลักทรัพย์ 6) การพัฒนาคุณภาพผู้ติดต่อผู้ลงทุน และ 7) การส่งเสริมความรู้ผู้ลงทุน

วิญญู ดิษเจริญ (2551) ทำการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ มี 2 วัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่นักลงทุนใช้พิจารณาในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ได้มาจากการสัมภาษณ์โดยมีสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักลงทุนที่ทำการลงทุนในหลักทรัพย์กับห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยทำการเลือกมาจากห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 10 ห้องค้าๆละ 30 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและการเรียงลำดับความสำคัญ

ผลการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนเก็งกำไรวันต่อวัน มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการลงทุนคือเพื่อต้องการเก็งกำไร มีแหล่งเงินทุนที่นำมาลงทุนในหลักทรัพย์คือ เงินออม นิยมใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ในการลงทุนเพียง 1 บริษัท ทำการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 11-20 ครั้ง มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละวันโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 50,000 บาท ลงทุนในหุ้นสามัญ โดยมีระยะเวลาในการลงทุนน้อยกว่า 1 เดือน นิยมลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน โดยผลตอบแทนที่ได้รับคือกำไรจากส่วนต่างของราคา ซึ่งแหล่งข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนในหลักทรัพย์คือการแนะนำจากเจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์

ผลการศึกษาปัจจัยที่นักลงทุนใช้พิจารณาในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ โดยทำการแบ่งปัจจัยที่นักลงทุนใช้พิจารณาเป็น 2 ปัจจัยด้วยกัน คือปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนใช้พิจารณาในการลงทุน และปัจจัยภายนอกที่นักลงทุนใช้พิจารณาในการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนในหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะพิจารณาปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความสำคัญที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ ผลการดำเนินงานของบริษัท และกำไรจากหลักทรัพย์ ส่วนปัจจัยภายนอกในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความสำคัญที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ สภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ สภาวะความมั่นคงทางการเมือง และสภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ

วิทยา หาญสุรนนท์ (2549) ศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในจังหวัดชลบุรี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ของนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดชลบุรี การศึกษาค้นคว้าใช้แบบสอบถามกับนักลงทุนรายย่อยจำนวน 286 คน กระจายตามบริษัทหลักทรัพย์ฯ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 11 แห่ง สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่า Chi-square

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

- ข้อมูลส่วนตัวของตัวอย่าง นักลงทุนส่วนใหญ่อายุ 30 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นเจ้าของกิจการ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 30,000 บาท
- ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน นักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนระยะสั้นไม่เกิน 30 วัน เงินลงทุนจากการออม
- ความคิดเห็นด้านปัจจัยทางภาวะเศรษฐกิจ ภาวะหลักทรัพย์ ทางการเมือง ข้อมูลข่าวสาร และการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญสูง
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะหลักทรัพย์ ภาวะการเมือง ข้อมูลข่าวสารและการวิเคราะห์ของโบรกเกอร์

เมษาคีรี บุญแต่ง (2548) ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงทุน ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา อันเป็นพื้นฐานในการเสนอแนะ ให้การลงทุนของนักลงทุนรายย่อยมีประสิทธิภาพสูงสุด ตามเป้าหมายของการลงทุนต่อไป ข้อสรุปที่น่าสนใจคือนักลงทุนส่วนใหญ่มีพอร์ตการลงทุนขนาดเล็ก ซึ่งหมายถึงนักลงทุนรายย่อย โดยมีระยะการถือครองหลักทรัพย์ในระยะสั้น และมักตัดสินใจในการลงทุนตามใจตนเองบนพื้นฐานของความไม่กระจ่างในข้อมูลหลักทรัพย์ ดังนั้นสิ่งที่สะท้อนตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าวจึงมักจะพบเสมอว่านักลงทุนรายย่อยเป็นฝ่ายคิดหุน และมีความขาดทุนจากการลงทุน หรือลงทุนสวนทางกับภาวะตลาดตลอดมา

จิตพิพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล (2549) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ. 2549 ผลการศึกษา สรุปได้ว่านักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ/เจ้าของธุรกิจ มีรายได้ตั้งแต่ 50001 บาทขึ้นไปต่อเดือน และมีประสบการณ์ในการลงทุนในหุ้นค้า 2-5 ปี โดยมีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองจำนวน 2-5 หลักทรัพย์ มีมูลค่าหลักทรัพย์ที่ถือครองมากกว่า 100,000 บาท เลือกลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ธุรกิจเงินทุน และอุตสาหกรรมเครื่องประดับ นักลงทุนมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อจ่ายเงินปันผล รองลงมาเป็นการลงทุนเพื่อการเก็งกำไร โดยมีรูปแบบการลงทุนให้ตนเอง และใช้วิธีการลงทุนผ่านระบบออนไลน์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในห้องคำตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ในช่วงปี พ.ศ. 2549 พบว่า นักลงทุนทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยเน้นปัจจัยการวิเคราะห์แบบมูลฐานเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นปัจจัยการวิเคราะห์ทางเทคนิค ปัจจัยการวิเคราะห์ด้านความมั่นคงปลอดภัยของเงินทุน และปัจจัยการวิเคราะห์ด้านผลตอบแทนการลงทุน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า นักลงทุนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ต่างกันมีความเห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในทุกด้านไม่ต่างกัน ส่วนนักลงทุนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่างกันมีความเห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวมและในแต่ละด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

2.5 สมมติฐานและกรอบแนวคิด

จากข้อมูลข่าวสารที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน ประกอบด้วย 5 ประเภท ได้แก่ 1) ข้อมูลข่าวสารทางด้านภาพรวม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม แนวโน้มทิศทางการปรับตัว 2) ข้อมูลของอุตสาหกรรมและบริษัทที่สนใจจะเลือกลงทุน 3) ข้อมูลของหลักทรัพย์หรือสินค้าประเภทอื่นเพื่อผู้ลงทุนจะใช้เปรียบเทียบ 4) ข้อมูลราคาหลักทรัพย์ ณ ปัจจุบัน 5) ข้อมูลที่เป็นกลยุทธ์ในการลงทุน อรสา บรรณกิจโสภณ (2553) และจากงานวิจัยของ วิทยา หาญสุรนนท์ (2549) ศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในจังหวัดชลบุรี พบว่าข้อมูลข่าวสารและการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญสูง ผู้ศึกษาจึงศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แนวความคิดข้างต้นในเรื่องพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน ประกอบด้วย ลักษณะและประเภทของนักลงทุนและมูลเหตุและแรงจูงใจในการลงทุน (วิฑูรย์ วิริยะพันธุ์, 2537, หน้า 17) ทฤษฎีการกระจายการลงทุน กล่าวว่า ในการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ จะมีหลักการสำคัญในการลงทุนคือไม่ควรทุ่มเงินลงทุนในหลักทรัพย์ชนิดใด หรือธุรกิจใดโดยเฉพาะทั้งหมด เป็นการลดความเสี่ยงจากการลงทุน (อานวย ลียาทิพย์กุล, 2521, หน้า 50 – 51)

งานวิจัยของ ชิดิพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล (2549) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ. 2549 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ คือ ประสบการณ์การลงทุน

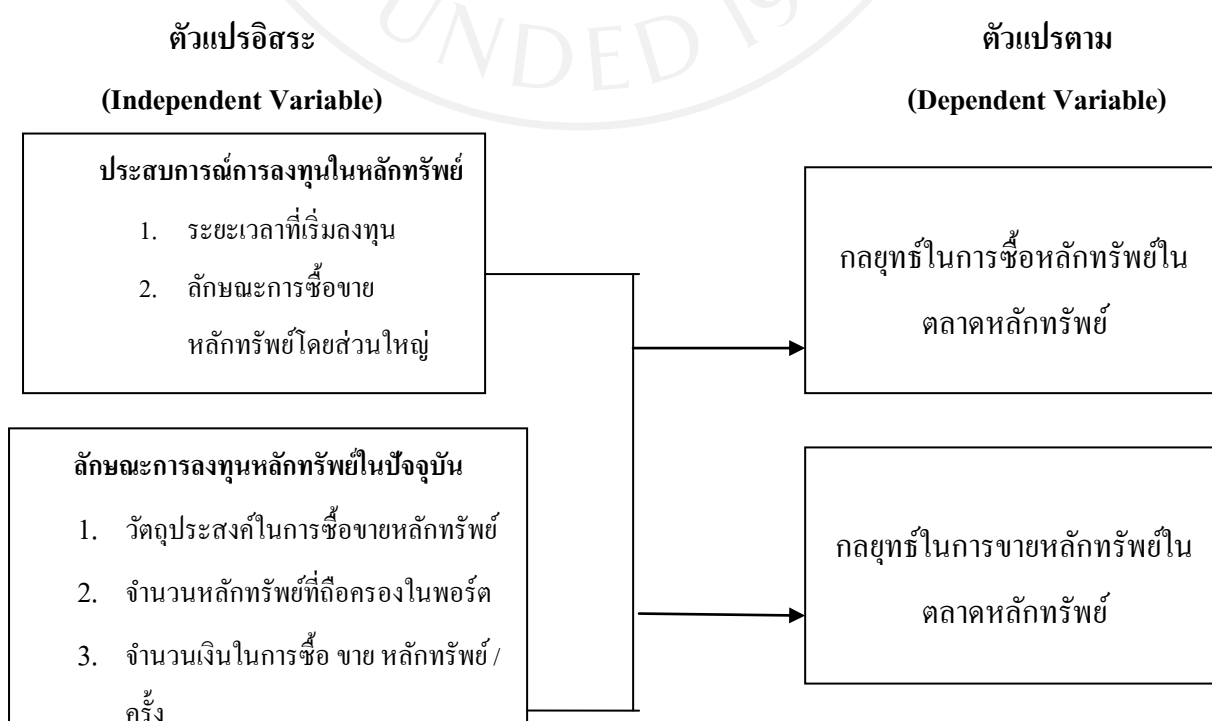
ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงศึกษาตัวแปร ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ (ได้แก่ ปัจจัยประสพการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน) ศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุน และศึกษาปัจจัยประสพการณ์การลงทุน และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีการศึกษา ดังนี้

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยที่เป็นบุคคลทั่วไปที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร ในช่วงปี 2554 ตามทะเบียนของนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 365,852 คน ที่เป็นสมาชิกที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้เลือกมาจากประชากรที่เป็นนักลงทุนตามบริษัทหลักทรัพย์ (Broker) ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร, ห้องสมุดมารวย และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ช่วงปีพุทธศักราช 2554 ตามทะเบียนนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

1. ใช้หลักการคำนวณของ Taro Yamane โดยมีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 คน สูตรYAMANE (Yamane,1973 อ้างใน บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ, 2543, หน้า 164)

สูตรการคำนวณ คือ

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยให้ N แทนจำนวนของนักลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร และ e แทนค่าด้วย 0.05 จะได้กลุ่มตัวอย่าง

$$= \frac{365,852}{1 + (365,852) (.05)^2} = 399.56$$

หรือประมาณจำนวนตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง

2. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก (Convenience Sampling) กับนักลงทุนที่อยู่ในห้องค้าหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฝากแบบสอบถามให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทหลักทรัพย์ช่วยเก็บข้อมูลที่เจ้าหน้าที่พบโดยบังเอิญ

3. 2 การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1.ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อมูล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้ต่อเดือน 2.ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และแหล่งที่มาของเงินทุนที่ท่านใช้ลงทุน เป็นคำถามจำนวน 8 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้ตรงตามความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ได้แก่ วัตถุประสงค์การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน จำนวนเงินที่สั่งซื้อหลักทรัพย์แต่ละครั้ง วิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (Order) และแหล่งข้อมูลที่ท่านใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุนเป็นคำถามจำนวน 6 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้ตรงตามความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 สอบถามข้อมูลกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน จำนวน 25 ข้อ แบ่งเป็น หลักทรัพย์ที่ลงทุน ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน กลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 11 ข้อ และกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์จำนวน 11 ข้อ

การตรวจวัดและการให้คะแนน

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน หลักทรัพย์ปัจจุบัน ข้อมูลกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน และปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามข้อมูลกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีการตรวจวัดแบบสอบถาม ซึ่งแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีการให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนนข้อความเชิงบวก (Positive Scale)
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การตรวจสอบแบบสอบถาม พบว่ามีข้อคำถามที่เป็นเชิงลบ ผู้ศึกษาจึงมีการให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนนข้อความเชิงลบ (Negative Scale)
มากที่สุด	1
มาก	2
ปานกลาง	3
น้อย	4
น้อยที่สุด	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และทำการแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ โดยอาศัยเกณฑ์การหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	แสดงว่านักลงทุนมีกลยุทธ์การซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	แสดงว่านักลงทุนมีกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ในระดับมาก
2.61 – 3.40	แสดงว่านักลงทุนมีกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	แสดงว่านักลงทุนมีกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	แสดงว่านักลงทุนมีกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ในระดับน้อยที่สุด/หรือไม่เห็นด้วย

การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

การประเมินค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของมาตรวัด โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าคำถามสามารถนำไปใช้กับประชากรและนำมาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนได้ ในการตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษา

ผู้วิจัยจะนำข้อคำถาม ด้านกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ไปทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของมาตรวัด โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha Cronbach Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545) ได้ค่าโดยรวมเท่ากับ 0.880 และในด้านกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ ได้ค่าเท่ากับ 0.867 และกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ ได้ค่าเท่ากับ 0.682 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก)

ค่าความเชื่อมั่นรวมที่ได้ คือ 0.880 ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่ในช่วง 0.7 – 1.00 ที่แสดงว่าสามารถนำคำถามไปสอบถามได้ (Field, 2009)

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการเก็บแบบสอบถามกับนักลงทุนที่อยู่ในห้องค้าหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ห้องสมุดมารวยและฝากแบบสอบถามให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทหลักทรัพย์ช่วยกระจายให้

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับจำนวนนักลงทุนรายย่อย มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในประเทศไทย ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำวิจัย และเป็นแนวคิดพื้นฐานในการทำวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การจัดกระทำข้อมูล

3.4.1.1 การตรวจสอบข้อมูล (Edition) จากที่รับคืนมาทั้งหมดแล้วคัดเลือกที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด 400 ฉบับ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบทดสอบที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

3.4.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์สถิติด้วยคอมพิวเตอร์ (SPSS for Windows) ดังนี้

3.4.2.1 การศึกษาปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้ต่อเดือน ประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ และแหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ลงทุน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

3.4.2.2 การศึกษาลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ได้แก่ วัตถุประสงค์ลำดับแรกในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน จำนวนเงินที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง วิธีการส่งคำสั่งซื้อขายเป็นประจำ และแหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

3.4.2.3 การศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน และปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

3.4.2.4 การศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งแยกเป็น กลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ และกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2.5 ศึกษาปัจจัยประสพการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ ใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง ใช้สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regressions Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้ง กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นกับข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา ทำการตรวจสอบตัวแปรอิสระต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Multi - Collinearity) พบว่า ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา มีค่า $VIF < 10$ (Steven, 2009, หน้า 75) และทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในประเด็นความสัมพันธ์เส้นตรง พบว่า ค่า Durbin-Watson มีค่า 1.493 และ 2.052 ซึ่งใกล้เคียงกับ 2 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก) ผู้ศึกษาจึงได้เลือกใช้สถิติเชิงอ้างอิง โดยใช้สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regressions Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ (ได้แก่ ประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน) ศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุน และศึกษาปัจจัยประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุน ตามบริษัทหลักทรัพย์ (Broker) ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ห้องสมุดมารวย และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามโดยผู้ศึกษา แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน แบ่งออกเป็นข้อมูลทั่วไป และ ประสิทธิภาพในการลงทุนในหลักทรัพย์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ (ได้แก่ กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุนและปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน) ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน

ส่วนที่ 1.1 การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.1: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามเพศ

(n=400)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	264	66.0
หญิง	136	34.0
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.1 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.0 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 34.0

ตารางที่ 4.2: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามอายุ

(n=400)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	95	23.8
25 - 35 ปี	146	36.5
36 - 45 ปี	134	33.5
46 - 55 ปี	15	3.8
56 - 65 ปี	10	2.5
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.2 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.5 และนักลงทุนที่มีอายุ 56-65 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.3: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนจำแนกตามระดับการศึกษา

(n=400)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	5.0
ปริญญาตรี	203	50.8
ปริญญาโท	177	44.3
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.3 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาโท คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 คน และนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.4: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามอาชีพ

(n=400)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	15	3.8
บริษัทเอกชน	209	52.3
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	80	20.0
นักศึกษา	36	9.0
เกษียณอายุ	2	0.5
นักลงทุน	31	7.8
อื่นๆ	27	6.8
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.4 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา คือ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ เกษียณอายุ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.5: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n=400)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท	209	52.3
30,000 – 50,000 บาท	104	26.0
50,001 – 70,000 บาท	57	14.2
70,001 – 90,000 บาท	15	3.8
มากกว่า 90,000 บาท	15	3.8
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.5 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 30,000 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.0 และนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.0

ส่วนที่ 1.2 การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน ได้แก่ ข้อมูลประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ (ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ และแหล่งที่มาของเงินทุน) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.6: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์

(n=400)

ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	159	39.8
1-3 ปี	109	27.3
3-6 ปี	95	23.8
มากกว่า 6 ปี	37	9.3
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.6 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมา มีระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 และนักลงทุนที่มีระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ มากกว่า 6 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.3

ตารางที่ 4.7: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่

(n=400)

ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อและขายภายในวันเดียวกัน	10	2.5
ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์	81	20.3
ซื้อและขายเกินกว่า 1 สัปดาห์แต่ไม่เกิน 1	40	10.0
ลงทุนระยะ 1-3 เดือน	130	32.5
ลงทุนระยะปานกลาง (เกิน 3 เดือนแต่ไม่ถึง 6 เดือน)	62	15.5
ลงทุนระยะยาว (6 เดือน ขึ้นไป)	77	19.3
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.7 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยลงทุนในระยะ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา ซื้อและขายหลักทรัพย์ภายใน 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 20.30 และนักลงทุนที่มีลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ภายในวันเดียวกัน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 4.8: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุน

(n=400)

แหล่งที่มาของเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
เงินออมส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่าย	365	91.3
เงินกู้	2	0.5
ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้	33	8.2
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.8 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาของเงินทุนในการลงทุนในหลักทรัพย์จาก เงินออมส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 91.30 รองลงมา คือ ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้ คิดเป็นร้อยละ 8.20 และใช้เงินกู้ มีจำนวนน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 0.50

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน (ได้แก่ วัตถุประสงค์ระดับแรกในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน จำนวนเงินในการซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง วิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (order) และแหล่งข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.9: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามวัตถุประสงค์ลำดับแรกในการซื้อขาย

หลักทรัพย์

(n=400)

วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหุ้น	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain)	273	68.3
ต้องการเงินปันผล (dividend)	62	15.5
ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นในระยะยาว	65	16.3
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.9 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ลำดับแรกในการซื้อขายหลักทรัพย์ คือ ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 16.3 และนักลงทุนที่ต้องการเงินปันผล (dividend) มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.5

ตารางที่ 4.10: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต

(n=400)

หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	จำนวน	ร้อยละ
1-2 หลักทรัพย์	163	40.8
3-4 หลักทรัพย์	111	27.8
5-6 หลักทรัพย์	89	22.3
7 หลักทรัพย์ขึ้นไป	37	9.3
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.10 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตจำนวน 1-2 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมา มีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง 3-4 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 27.8 และนักลงทุนที่มีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต 7 หลักทรัพย์ขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.3

ตารางที่ 4.11: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

(n=400)

ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
หุ้นสามัญ	292	73.0
หุ้นกู้	47	11.8
กองทุนต่างๆ	15	3.80
พันธบัตร/ตั๋วเงินคลัง	46	11.5
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.11 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนในหลักทรัพย์สามัญ คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา ลงทุนในหุ้นกู้ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และนักลงทุนที่ลงทุนต่างๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4.12: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง

(n=400)

จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100,000 บาท	263	65.8
100,000-500,000 บาท	117	29.3
500,001-1 ล้านบาท	13	3.3
1,000,001-5 ล้านบาท	7	1.8
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.12 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งต่ำกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมา คือ 100,000-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3 และนักลงทุนที่มีจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง 1,000,001 - 5 ล้านบาท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.13: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามวิธีการส่งคำสั่งซื้อขายเป็นประจำ

(n=400)

วิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (order) เป็นประจำ	จำนวน	ร้อยละ
ส่งคำสั่งซื้อขายเองที่ห้องค้าหลักทรัพย์	24	6.0
โทรศัพท์สั่งซื้อขายกับเจ้าหน้าที่การตลาด	72	18.0
มอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทน	26	6.5
ฝากเจ้าหน้าที่การตลาดดูแลซื้อขายให้	22	5.5
ซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต	256	64.0
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.13 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีวิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (order) เป็นประจำ คือ ซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมา คือ โทรศัพท์ส่งซื้อขายกับเจ้าหน้าที่การตลาด คิดเป็นร้อยละ 18.0 และนักลงทุนที่มีวิธีการส่งคำสั่งซื้อขายโดยฝากเจ้าหน้าที่การตลาดดูแลซื้อขายให้ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.5

ตารางที่ 4.14: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน

(n=400)

แหล่งข้อมูลที่ท่านใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
บทวิเคราะห์ของโบรกเกอร์	128	32.0
โทรทัศน์และวิทยุ	37	9.3
หนังสือพิมพ์	20	5.0
อินเทอร์เน็ต	157	39.3
อื่นๆ	58	14.5
รวม	400	100.0

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.14 พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน คือ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา คือ บทวิเคราะห์ของโบรกเกอร์ คิดเป็นร้อยละ 32.0 และนักลงทุนที่มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจจาก หนังสือพิมพ์ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.0

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ (กลุ่มหลักทรัพย์ ประเภทหลักทรัพย์ และปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน)

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูล กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน และปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.15: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามกลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน
กลุ่มหลักทรัพย์ผู้ลงทุนเลือกลงทุนใน 3 ลำดับ

(n=400)

ลำดับที่ กลุ่มหลักทรัพย์	ลำดับที่1	ลำดับที่2	ลำดับที่3
กลุ่มธุรกิจการเงิน	81 (20.3%)	100 (25.0%)	52 (13.0%)
กลุ่มทรัพยากร	125 (31.3%)	58 (14.5%)	42 (10.5) %
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร	41 (10.3%)	29 (7.3%)	19 (4.8%)
กลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภค	9 (2.3%)	29 (7.3%)	23 (5.8%)
กลุ่มบริการ	2 (0.5%)	5 (1.3%)	27 (6.8%)
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	23 (5.8%)	50 (12.5%)	71 (17.8%)
กลุ่มเทคโนโลยี	88 (22.0%)	22 (5.5%)	25 (6.3%)
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	24 (6.0%)	41 (10.3%)	39 (9.8%)
กลุ่มวอร์เรน	7 (1.8%)	5 (1.3%)	6 (1.5%)
ไม่ระบุ	0 (0%)	61 (15.3%)	96 (24.0%)
รวม	100 (100%)	100 (100%)	100 (100%)

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4.15 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนใน อันดับที่ 1 คือ กลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค เหมือนแร่) ร้อยละ 31.3 รองลงมาได้ ได้แก่ กลุ่มเทคโนโลยี (ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) ร้อยละ 22.0 และกลุ่มธุรกิจการเงิน (ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต) ร้อยละ 20.3 ตามลำดับ

นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนใน อันดับที่ 2 คือ กลุ่มธุรกิจการเงิน (ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต) ร้อยละ 25.0 รองลงมา ไม่ระบุกลุ่มลงทุน ร้อยละ 15.3 และกลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค เหมือนแร่) ร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนใน อันดับที่ 3 คือ ไม่ระบุกลุ่มลงทุน ร้อยละ 24.0 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (วัสดุก่อสร้าง พัฒนาอสังหาริมทรัพย์) ร้อยละ 17.8 และกลุ่มธุรกิจการเงิน (ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต) ร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามกลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์ด้านประเภทของหลักทรัพย์ใน 3 ลำดับ

(n=400)

ลำดับที่ ประเภทของหลักทรัพย์	ลำดับที่1	ลำดับที่2	ลำดับที่3
Growth Stock	136 (34.0%)	74 (18.5%)	47 (11.8%)
Defensive Stock	58 (14.5%)	24 (6.0%)	40 (10.0%)
Speculative Stock	53 (13.3%)	96 (24.0%)	36 (9.0%)
Blueship Stock	81 (21.0%)	57 (14.3%)	30 (7.5%)
Cyclical Stock	11 (2.8%)	7 (1.8%)	29 (7.3%)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ): จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามกลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์
ด้านประเภทของหลักทรัพย์ใน 3 ลำดับ

(n=400)

ประเภทของหลักทรัพย์ / ลำดับที่	ลำดับที่1	ลำดับที่2	ลำดับที่3
Income Stock	41 (10.3%)	58 (14.5%)	92 (23.0%)
Penny Stock	17 (4.3%)	34 (8.5%)	33 (8.3%)
ไม่ระบุ	0 (0%)	50 (12.5%)	93 (23.3%)
รวม	100 (100%)	100 (100%)	100 (100%)

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.16 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกหลักทรัพย์ลงทุนใน ลำดับที่ 1 คือประเภท Growth Stock (หุ้นที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง) ร้อยละ 34.0 รองลงมา คือ หลักทรัพย์ประเภท Blue ship Stock (หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่) ร้อยละ 21.0 และหลักทรัพย์ประเภท Defensive Stock (หุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ มีรายรับแน่นอน ปัจจัยภายนอกมีผลต่อผลประกอบการต่ำ) ร้อยละ 20.3 และหลักทรัพย์ตามลำดับ

นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนหลักทรัพย์ใน ลำดับที่ 2 คือ ประเภท Speculative Stock (หุ้นเก็งกำไร) ร้อยละ 24.0 รองลงมา หลักทรัพย์ประเภท Growth Stock (หุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ มีรายรับแน่นอน ปัจจัยภายนอกมีผลต่อผลประกอบการต่ำ) ร้อยละ 20.3 และหลักทรัพย์ประเภท Income Stock ร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนหลักทรัพย์ใน ลำดับที่ 3 คือ ไม่ระบุประเภทของหลักทรัพย์ ร้อยละ 23.3 รองลงมา ได้แก่ Income Stock ร้อยละ 23.0 และ หลักทรัพย์ประเภท Growth Stock (หุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ มีรายรับแน่นอน ปัจจัยภายนอกมีผลต่อผลประกอบการต่ำ) ร้อยละ 11.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17: จำนวนและร้อยละของนักลงทุนที่จำแนกตามกลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์ด้าน
ปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน ใน 3 ลำดับ

(n=400)

ปัจจัยเชิงปริมาณ ลำดับที่	ลำดับที่1	ลำดับที่2	ลำดับที่3
P/E Ratio	118 (29.5%)	102 (35.5%)	67 (16.8%)
อัตราเงินปันผลตอบแทน	182 (45.5%)	77 (19.3%)	43 (10.8%)
P/BV	34 (8.5%)	45 (11.3%)	46 (11.5%)
D/E	2 (0.5%)	9 (2.3%)	29 (7.3%)
ROE	47 (11.8%)	51 (12.8%)	32 (8.0%)
ROA	5 (1.3%)	47 (11.8%)	48 (12.0%)
PEG	12 (3.0%)	0 (.0%)	8 (2.0%)
ไม่ระบุ	0 (.0%)	69 (17.3%)	127 (31.8%)
รวม	100 (100%)	100 (100%)	100 (100%)

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.17 พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกใช้ปัจจัยเชิงปริมาณในการ
ตัดสินใจลงทุน ลำดับที่ 1 คือ อัตราเงินปันผลตอบแทน ร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ P/E Ratio ร้อยละ
29.5 และ ROE ร้อยละ 11.8 ตามลำดับ

นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกใช้ปัจจัยเชิงปริมาณในการตัดสินใจลงทุน ลำดับที่ 2 คือ P/E Ratio ร้อยละ 35.5 รองลงมา คือ อัตราเงินปันผลตอบแทน ร้อยละ 19.3 และ ไม่ระบุปัจจัย ร้อยละ 17.3 ตามลำดับ

นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกใช้ปัจจัยเชิงปริมาณในการตัดสินใจลงทุน ลำดับที่ 3 คือ ไม่ระบุปัจจัย ร้อยละ 31.8 รองลงมา คือ P/E Ratio ร้อยละ 16.8 และ ROA ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุน

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูล กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ และกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.18: ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักลงทุนจำแนกตามกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์

กลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับ	ระดับกลยุทธ์
1. ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value)	3.89	1.019	2	มาก
2. ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย	3.81	1.035	3	มาก
3. เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี	4.10	1.049	1	มาก
4. ซื้อหุ้นที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น	3.38	1.092	5	ปานกลาง
5. ซื้อหุ้นที่มีข่าวลือว่าผู้ลงทุนรายใหญ่ซื้อ	3.32	1.113	6	ปานกลาง
6. ซื้อเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศซื้อสุทธิ	2.67	1.027	10	ปานกลาง
7. ซื้อหุ้นตามข่าวลือในโซเชียล	3.60	1.072	4	มาก
8. ซื้อหุ้นเมื่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้น/ลดลง	2.70	1.062	9	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.18 (ต่อ): ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักลงทุนจำแนกตามกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์

กลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับ	ระดับกลยุทธ์
9. ซื้อหุ้นเมื่อการเมืองขาดเสถียรภาพ	3.30	1.199	6	ปานกลาง
10. ซื้อหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	2.44	1.172	11	น้อย
11. ซื้อหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค	2.87	1.282	8	ปานกลาง
รวม	3.28	.410	-	ปานกลาง

การศึกษาตามตารางที่ 4.18 พบว่านักลงทุนมีกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัย พบว่านักลงทุนเลือกกลยุทธ์ในการซื้ออันดับ 1 คือ เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี รองลงมา ได้แก่ ซื้อหุ้นเมื่อราคาค่าต่ำกว่าพื้นฐาน (under value) และซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19: ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักลงทุนจำแนกตามกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์

กลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับ	ระดับกลยุทธ์
1. ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value)	3.76	1.105	2	มาก
2. ขายเมื่อราคาเริ่มลดต่ำลง	3.15	.929	6	ปานกลาง
3. ขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง	3.50	1.021	3	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ): ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักลงทุนจำแนกตามกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์

กลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับ	ระดับกลยุทธ์
4. ขายเมื่อปัจจัยพื้นฐานของหุ้นเปลี่ยน	3.35	1.012	4	ปานกลาง
5. ขายเมื่อพบว่ามีหุ้นตัวอื่นที่น่าสนใจมากกว่า	3.31	1.074	5	ปานกลาง
6. ขายหุ้นเมื่อรู้ว่าจะคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด	3.77	.951	1	มาก
7. ขายหุ้นตามข่าวลือในห้องค้า	2.55	1.194	10	น้อย
8. ขายเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศขายสุทธิ	2.98	1.238	7	ปานกลาง
9. ขายหุ้นตามข่าวลือในเวปไซด์	2.19	.984	11	น้อย
10. ขายหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	2.59	1.096	9	ปานกลาง
11. ขายหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค	2.96	1.280	8	ปานกลาง
รวม	3.09	.579		ปานกลาง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.19 พบว่า นักลงทุนมีกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$) เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัย พบว่านักลงทุนเลือกกลยุทธ์ในการขายอันดับ 1 คือ ขายหุ้นเมื่อรู้ว่าจะคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด รองลงมา ได้แก่ ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value) และขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

ตารางที่ 4.20: ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์และลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์กับกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์

ประสบการณ์และลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์	B	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	3.347		48.832	.000*
ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์				
1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	.003	.007	.127	.899
2. ลักษณะการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่				
- ซื้อและขายภายในวันเดียว	-.665	-.253	-5.074	.000*
- ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์	-.021	-.020	-.354	.723
- ซื้อและขายเกิน 1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน	-.038	-.028	-.539	.590
- ลงทุนระยะปานกลาง	.013	.012	.212	.832
- ลงทุนระยะยาว	-.225	-.216	-3.659	.000*
ลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน				
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์				
- ต้องการเงินปันผล (dividend)	.184	.162	3.104	.002*
- ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว	.074	.066	1.213	.226
4. จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.015	.037	.703	.482
5. จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง	-.056	-.088	-1.748	.081

Adjusted $R^2 = .136$, $F = 6.118$, $*p < 0.05$

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ (ตัวแปรหุ่น) วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ตัวแปรหุ่น) จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง สามารถอธิบายความแปรปรวนของกลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์ได้ ร้อยละ 1.36 (Adjusted $R^2 = 0.136$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($F=6.118$, $sig = 0.000$)

ภายหลังจากการวิเคราะห์สมการถดถอยโดยใช้ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง พบปัจจัยที่มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และวัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ทำการวิเคราะห์สมการถดถอยใหม่อีกครั้งโดยวิเคราะห์เพียง 2 ปัจจัยดังกล่าว ได้ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.21: ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่และวัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์กับกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์

ประสบการณ์และลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์	B	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	3.311		83.275	.000
1. ลักษณะการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่				
- ซื้อและขายภายในวันเดียว	-.711	-.271	-5.528	.000
- ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์	-.021	-.021	-.366	.714
- ซื้อและขายเกิน 1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน	-.051	-.037	-.721	.471
- ลงทุนระยะปานกลาง	-.001	-.001	-.011	.991
- ลงทุนระยะยาว	-.221	-.212	-3.707	.000
2. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์				
- ต้องการเงินปันผล (dividend)	.166	.147	2.865	.004
- ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว	.069	.062	1.145	.253

Adjusted R² = .112, F = 8.224, *p < 0.05

การวิเคราะห์สมการถดถอยสามารถเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

$$Y_i = 3.311 - .711X_1 - .021X_2 - .051X_3 - .001X_4 - .221X_5 + .166Z_1 + .069Z_2$$

โดย Y_i คือ กลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์
 X_1 คือ ลักษณะซื้อและขายภายในวันเดียว

X_2	คือ	ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์
X_3	คือ	ซื้อและขายเกิน 1 สัปดาห์ ไม่เกิน 1 เดือน
X_4	คือ	ลงทุนระยะปานกลาง
X_5	คือ	ลงทุนระยะยาว
Z_1	คือ	วัตถุประสงค์ต้องการเงินปันผล (dividend)
Z_2	คือ	ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า

1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง ไม่ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

2. ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้การลงทุนระยะ 1-3 เดือน เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ภายในวันเดียว ผู้ที่ซื้อขายภายใน 1 สัปดาห์ ซื้อขายเกิน 1 สัปดาห์ แต่ไม่ถึง 1 เดือน และมีการลงทุนระยะยาว มีกลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน อยู่ 0.253 0.020 0.028 0.216 หน่วย ตามลำดับ

ส่วนผู้ที่มีการลงทุนระยะปานกลางมีกลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน อยู่ .012 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เป็นค่าคงที่

3. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้ ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ที่ต้องการเงินปันผลและต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นในระยะยาวมีกลยุทธ์ในการลงทุนมากกว่า ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) จากการซื้อหลักทรัพย์ อยู่ 0.162 และ 0.066 หน่วย ตามลำดับ เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เป็นค่าคงที่

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์

ตารางที่ 4.22: ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์และลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์กับกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์

ประสบการณ์และลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์	B	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	2.692		27.349	.000
ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์	.005	.008	.153	.879
1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์				
2. ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่				
- ซื้อและขายภายในวันเดียว	-.244	-.066	-1.333	.183
- ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์	.100	.070	1.225	.221
- ซื้อและขายเกิน 1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน	.501	.262	5.042	.000*
- ลงทุนระยะปานกลาง	.358	.217	4.062	.000*
- ลงทุนระยะยาว	-.161	-.110	-1.873	.062
ลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน				
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์				
- ต้องการเงินปันผล (dividend)	.212	.133	2.556	.011*
- ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว	.295	.189	3.471	.001*
4. จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.061	.106	2.026	.043*
5. จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง	.072	.077	1.553	.121

Adjusted $R^2 = .129$, $F = 6.837$, $*p < 0.05$

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ (ตัวแปรหุ่น) วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ตัวแปรหุ่น) จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง สามารถอธิบายความแปรปรวนของกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ได้ ร้อยละ 1.29 (Adjusted $R^2 = 0.129$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($F=6.837$, $sig = 0.000$)

ภายหลังจากการวิเคราะห์สมการถดถอยโดยใช้ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่ส่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง พบปัจจัยที่มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ และจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต ทำการวิเคราะห์สมการถดถอยใหม่อีกครั้งโดยวิเคราะห์เพียง 3 ปัจจัยดังกล่าว ได้ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.23: ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ และจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองกับกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์

ประสบการณ์และลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์	B	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	2.781		34.838	.000
ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์				
1. ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่				
- ซื้อและขายภายในวันเดียว	-.188	-.051	-1.044	.297
- ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์	.105	.073	1.279	.202
- ซื้อและขายเกิน 1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน	.514	.268	5.181	.000
- ลงทุนระยะปานกลาง	.365	.222	4.162	.000
- ลงทุนระยะยาว	-.156	-.107	-1.866	.063
ลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน				
2. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์				
- ต้องการเงินปันผล (dividend)	.229	.144	2.799	.005
- ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว	.303	.194	3.565	.000
3. จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.067	.115	2.368	.018

Adjusted $R^2 = .127$, $F = 8.193$, $*p < 0.05$

การวิเคราะห์สมการถดถอยสามารถเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

$$Y_i = 2.781 - .188X_1 + .105X_2 + .514X_3 + .365X_4 - .156X_5 + .229Z_1 + .303Z_2 + .067A_1$$

โดย	Y_i	คือ	กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์
	X_1	คือ	ลักษณะซื้อและขายภายในวันเดียว
	X_2	คือ	ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์
	X_3	คือ	ซื้อและขายเกิน 1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน
	X_4	คือ	ลงทุนระยะปานกลาง
	X_5	คือ	ลงทุนระยะยาว
	Z_1	คือ	วัตถุประสงค์ต้องการเงินปันผล (dividend)
	Z_2	คือ	ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหลักทรัพย์ในระยะยาว
	A_1	คือ	จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า

1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง ไม่ส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์
2. ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่งผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้การลงทุนระยะ 1-3 เดือน เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ซื้อและขายภายในวันเดียว และมีการลงทุนระยะยาว มีกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์น้อยกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน อยู่ .066 และ 0.110 หน่วย ตามลำดับ เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เป็นค่าคงที่
- ส่วนผู้ที่ซื้อขายภายใน 1 สัปดาห์ ซื้อขายเกิน 1 สัปดาห์ แต่ไม่ถึง 1 เดือน และมีการลงทุนระยะปานกลางมีกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์มากกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน อยู่ .070 0.262 และ 0.217 หน่วย ตามลำดับ
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ส่งผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้ ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ที่ต้องการเงินปันผลและต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นในระยะยาวมีกลยุทธ์ในการลงทุนมากกว่า ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) จากการซื้อหลักทรัพย์ อยู่ 0.133 และ .189 หน่วย ตามลำดับ เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เป็นค่าคงที่
4. จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตส่งผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้กลยุทธ์การขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น .106 หน่วย

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.24: สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์	สอดคล้อง (เฉพาะปัจจัย) - ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ - วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์
สมมติฐานที่ 2 ซึ่งได้แก่ ปัจจัยประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์	สอดคล้อง (เฉพาะปัจจัย) - ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ - วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ - จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปผลการศึกษา ผลการทดสอบสมมุติฐาน การอภิปรายผลของการศึกษา เปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นและนำเสนอไว้ในบทที่ 2 การนำผลการศึกษาไปใช้ในทางปฏิบัติและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ (ได้แก่ ประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน) ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษากลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์
4. เพื่อศึกษาปัจจัยประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักลงทุนรายย่อยที่เป็นบุคคลทั่วไปที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร ในช่วงปี 2554 ตามทะเบียนของนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งทำการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจัดขึ้น แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 สอบถามข้อมูลกลยุทธ์การซื้อขายของนักลงทุน จำนวน 25 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการเก็บแบบสอบถามกับนักลงทุนที่อยู่ในห้องค้าหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ห้องสมุดมารวยและฝากแบบสอบถามให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทหลักทรัพย์ช่วยกระจายให้

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์สถิติด้วยคอมพิวเตอร์ (SPSS for Windows) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regressions Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้ง กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

ส่วนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนทั้งหมดจำนวน 400 คน เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 66.0 มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีระดับการศึกษาปริญญาโท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.3 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.3 มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท มากที่สุด

ส่วนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนมีระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ น้อยกว่า 1 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.8 มีลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยลงทุนในระยะ 1-3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.50 มีแหล่งที่มาของเงินทุนในการลงทุนในหลักทรัพย์จาก เงินออมส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.30

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบันของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนมีวัตถุประสงค์ลำดับแรกในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ คือ ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.3 มีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตจำนวน 1-2 หลักทรัพย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.8 ส่วนใหญ่ลงทุนในหลักทรัพย์สามัญ คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา มี

จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งต่ำกว่า 100,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8 มีวิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (Order) เป็นประจำ คือ ซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.0 มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน คือ อินเทอร์เน็ต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.3

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

ส่วนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน อันดับที่ 1 คือ กลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค เหมืองแร่) มากที่สุด ร้อยละ 31.3 เลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนอันดับที่ 2 คือ กลุ่มธุรกิจการเงิน (ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต มากที่สุด ร้อยละ 25.0 และเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนอันดับที่ 3 คือ ไม่ระบุร้อยละ 24.0

การวิเคราะห์ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนเลือกประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ลำดับที่ 1 คือ Growth Stock (หุ้นที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง) ร้อยละ 34.0 เลือกประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ลำดับที่ 2 คือ Speculative Stock (หุ้นเก็งกำไร) ร้อยละ 24.0 นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ลำดับที่ 3 ไม่ระบุประเภทของหลักทรัพย์ ร้อยละ 23.3

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการลงทุน ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนเลือกใช้ปัจจัยเชิงปริมาณในการตัดสินใจลงทุน ลำดับที่ 1 คือ อัตราเงินปันผลตอบแทน ร้อยละ 45.5 ใช้ปัจจัยเชิงปริมาณในการตัดสินใจลงทุน ลำดับที่ 2 คือ P/E Ratio ร้อยละ 35.5 และใช้ปัจจัยเชิงปริมาณในการตัดสินใจลงทุน ลำดับที่ 3 ไม่ระบุ

ส่วนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ และกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนมีกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์ คือ เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี ซื้อหุ้นเมื่อราคาค่าต่ำกว่าพื้นฐาน (Under Value) และซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย ตามลำดับ

การวิเคราะห์กลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์ คือ ขายหุ้นเมื่อรู้ว่าจะคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (Over Value) และขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยประสพการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ (ตัวแปรหุ่น) วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ตัวแปรหุ่น) จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง สามารถอธิบายความแปรปรวนของกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ได้ร้อยละ 1.36 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า

1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง ไม่ส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

2. ลักษณะการซื้อขายหุ่นส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้การลงทุนระยะ 1-3 เดือน เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ภายในวันเดียว ผู้ที่ซื้อขายภายใน 1 สัปดาห์ ซื้อขายเกิน 1 สัปดาห์ แต่ไม่ถึง 1 เดือน และมีการลงทุนระยะยาว มีกลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน

ส่วนผู้ที่มีการลงทุนระยะปานกลางมีกลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน

3. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหุ่นส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้ ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ที่ต้องการเงินปันผลและต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นในระยะยาวมีกลยุทธ์ในการลงทุนมากกว่านักลงทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain)

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยประสพการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนและลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ และปัจจัยลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง มีผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ (ตัวแปรหุ่น) วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ตัวแปรหุ่น) จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต และจำนวนเงินที่

สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง สามารถอธิบายความแปรปรวนของกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ได้ ร้อยละ 1.29 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า

1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุน และจำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง ไม่ส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์
2. ลักษณะการซื้อขายหุ้นส่งผลต่อกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้การลงทุนระยะ 1-3 เดือน เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ซื้อและขายภายในวันเดียว และมีการลงทุนระยะยาว มีกลยุทธ์ในการขายหลักทรัพย์น้อยกว่าการลงทุนระยะ 1-3 เดือน ส่วนผู้ที่ซื้อขายภายใน 1 สัปดาห์ ซื้อขายเกิน 1 สัปดาห์ แต่ไม่ถึง 1 เดือน และมีการลงทุนระยะปานกลางมีกลยุทธ์ในการขายขายหลักทรัพย์มากกว่าการลงทุนระยะสั้น
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อขายหุ้นส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเมื่อทำเป็นตัวแปรหุ่น (dummy) ซึ่งใช้ ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) เป็นฐานในการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ที่ต้องการเงินปันผลและต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นในระยะยาวมีกลยุทธ์ในการลงทุนมากกว่า ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain) จากการซื้อหลักทรัพย์
4. จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตส่งผลต่อกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วง ปี 2554 ผู้ศึกษาได้ข้อสรุปที่น่าสนใจหลายประการดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์และลักษณะการลงทุนหลักทรัพย์ในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนมีประสิทธิภาพการลงทุนที่น้อยกว่า 1 ปี แสดงว่าเป็นนักลงทุนหน้าใหม่ที่เพิ่งเริ่มเข้ามาลงทุน มีระยะเวลาในการซื้อขายหุ้นในระยะ 1-3 เดือน โดยมีแรงจูงใจและวัตถุประสงค์ในการลงทุน คือ ต้องการส่วนต่างของกำไร แสดงให้เห็นว่านักลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนประเภทเก็งกำไร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน (วิฑูรย์ วัชรพันธ์, 2537, หน้า 17) ในเรื่องของการถือครองหลักทรัพย์ นักเก็งกำไร (Speculator) คือ ซื้อหุ้นโดยหวังผลกำไรจากการขายหุ้นเป็นสำคัญ ไม่ได้ซื้อเพื่อลงทุนในระยะยาว และเงินที่นักลงทุนนำมาลงทุนเป็นเงินออมที่เหลือจากการใช้จ่าย

จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนลงทุนในหลักทรัพย์ จำนวน 1-2 หลักทรัพย์ แสดงว่านักลงทุนยังไม่ให้ความสำคัญในการกระจาย

ความเสี่ยงซึ่งในทฤษฎีการกระจายการลงทุน (อันวัย ลียาพิชัยกุล, 2521, หน้า 50 – 51) หลักการสำคัญในการลงทุนคือไม่ควรทุ่มเงินลงทุนในหลักทรัพย์ชนิดใด หรือธุรกิจใดโดยเฉพาะ ทั้งหมด นักลงทุนควรมีการกระจายหลักทรัพย์เพื่อกระจายความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุน

นักลงทุนมีการส่งคำสั่งซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ และแหล่งข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจของนักลงทุนมากที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต เนื่องมาจากปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว สามารถใช้ได้ในทุกที่ และทุกเวลา จึงส่งผลให้นักลงทุนส่วนใหญ่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของ (Lim, 1996) สื่ออินเทอร์เน็ตเริ่มเข้ามาเป็นที่นิยมของนักลงทุนเนื่องจากเป็นข้อมูล Real Time ผู้ลงทุนสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจได้โดยทันที

2. กลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนเลือกลงทุนในกลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค เหมืองแร่) มากที่สุด เลือกหลักทรัพย์ที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง (Growth Stock) ซึ่งมีสัมพันธ์กับการใช้ปัจจัยเชิงปริมาณที่นักลงทุนให้ความสำคัญเลือกใช้ คือ อัตราเงินปันผลตอบแทน และ ค่า P/E ส่วนการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินอื่นๆ มีจำนวนที่น้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุสา บรรณกิจโสภณ (2553) คือ นักลงทุนรายย่อยเลือกลงทุนในหุ้นที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูงและให้ความสำคัญกับค่า P/E และอัตราเงินปันผลตอบแทนสูง

นักลงทุนมีกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์ คือ เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value) ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย ส่วนกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์ คือ ขายหุ้นเมื่อรู้าคิดผิดหรือคาดการณ์ผิดมากที่สุด สอดคล้องกับ Bernard Baruch (1990) ได้เขียนกฎการลงทุนและประสบการณ์จากการลงทุนไว้ 10 ประการ กฎข้อที่ 5 คือ จงเรียนรู้วิธีที่ต้องตัดขาดทุนอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้นักลงทุนจะขายหุ้นเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value) และขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง

และพบประเด็นที่น่าสนใจนักลงทุนที่มีลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ในระยะสั้นจะมีกลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมษาคี บุญแต่ง (2548) พบว่านักลงทุนจะมีพอร์ตขนาดเล็กซึ่งหมายถึงนักลงทุนรายย่อย โดยมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ในระยะสั้น และมักตัดสินใจในการลงทุนตามใจตนเองบนพื้นฐานของความไม่กระจ่างในข้อมูลหลักทรัพย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. จากการวิเคราะห์ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน พบว่า มีระยะเวลาเริ่มลงทุน น้อยกว่า 1 ปี นักลงทุนควรทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ และศึกษาข้อมูลอื่นให้มากขึ้นก่อนจะเข้าไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ติดตามข่าวสารนโยบายรัฐบาล ข่าวสารเศรษฐกิจ ข่าวสารทั้งในและนอกประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจก่อนที่จะลงทุน และเพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ให้นักลงทุนรายย่อยไม่กลายเป็นแมงเม่าของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะทำให้เกิดความเสี่ยงในการลงทุนน้อยลง
2. จากการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุนมากที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและตัดสินใจลงทุน ไม่เชื่อข่าวลือ และซื้อขายหลักทรัพย์บนพื้นฐานการตัดสินใจของตัวเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ มีระยะเวลาในการศึกษาที่จำกัด ดังนั้น การศึกษาในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์ในการการลงทุนหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละภูมิภาค เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ว่ามีกลยุทธ์ในการการลงทุนหลักทรัพย์เหมือนและแตกต่างกันในด้านใดบ้าง
2. การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ได้ซึ่งปัจจัยที่นักลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น
3. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น
4. ศึกษากลุ่มที่มีกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ มาก-น้อย เพื่อทราบลักษณะและมูลเหตุที่ทำให้กลยุทธ์ของนักลงทุนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการการบริหารและวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2542). *หลักการลงทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิษณุ จงสถิตย์วัฒนา. (2544). *การบริหารการตลาด การวิเคราะห์กลยุทธ์และการตัดสินใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2540). *หลักการลงทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิฑูรย์ วิริยะพันธุ์. (2537). *กลยุทธ์การเล่นหุ้นให้ได้กำไร*. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.
- สรัญญา พาณิชย์กุล (2536). *พิชัยสงครามหุ้น*. กรุงเทพฯ : เบียร์ฟ้า.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์ม และ ไซเท็กซ์.
- เสรี ลีลาชัย. (2535). *ไขปัญหาหุ้นไทย*. กรุงเทพฯ : เบียร์ฟ้า.
- อานวย ลีลาพิชัยกุล (2521). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.

บทความ

- ไพบุลย์ เสรีวัฒนา. (2549). *ทฤษฎีการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ นิตยสาร, 1(ปฐมฤกษ์ พฤศจิกายน 2549), 1-2.*

วิทยานิพนธ์

- จิตพันธ์ วรรัตน์นันทกุล. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ. 2549. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.*
- เมษัตริ บุญแต่ง. (2548). *พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ภาคนิพนธ์ การจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.*
- วิญญู ดิษเจริญ. (2551). *พฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

วิทยา หาญสุรนนท์. (2541). *ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนในจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.

อุรสา บรรณกิจโสภณ. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารจาก Internet

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: 2554 . สืบค้นวันที่ 25 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/Inflation/Pages/index.aspx>

หนังสือต่างประเทศ

Amling, F.R. (1989). *Investment An Introduction to Analysis and Management*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

Cottle, S., Murray, R. F., & Block, F. E. (1988). *Graham and Dodd's Security Analysis*. (5th ed.). New York: McGraw-Hill.

Edward, R. D. & Magee, J. (1992). *Technical Analysis of Stock Trends*. (6th ed.). New York: New York Institute of Finance, Business Information & Pub.

Field, A.D. (2009). *Discovering statistics using SPSS*. (3rd ed.). London : SAGE.

Gitman, L.J., & Joehnk, M. (1998). *Fundamental of Investment*. Reading Mass: Addison-Wesley.

Gitman, L.J. (1994). *Principal of Managerial Finance*. (7th ed.). New York: Harper Collins College Publisher.

Jones, C. P. (1991). *Investment Analysis and Management*. New York: John Wiley & Son.

Reilly, F. K. (1994). *Investment Analysis and Portfolio Management*. Chicago: Dryden Press.

Steven, J. (2009). *Applied Multivariate Statistics for the Social Sciences*. New York Lawrance Erlbaum.

Siegel, J.J. (1998). *Stocks For The Long Run: The Definitive Guide To Financial Market Returns And Long-Term Investment Strategies*. New York: Mc Grow-Hill.

Tainer, E. (1993). *Using Economic Indicators to improve Investment Analysis*. New York: John Wiley & Sons.

Teweles, R.J., Bradly, E.S., & Leffler, G. L. (1992). *The Stock Market*. New York: Wiley & Son.

เอกสารจาก Internet ต่างประเทศ

Amir, E., Lev, B., & Sougiannis, T. (1999). *What Value Analysts?*. Retrieved October 10, 2011, from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=193428.

Lim, S. (1996). *The Impact of World Wide Web on Individual Investors and Electronic Stock Market Trading*. Retrieved October 17, 2011, <http://www.employees.org/~slim/research.960816.html> .

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในช่วง ปี 2554

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยนักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(MBA) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากทุกท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของผู้ลงทุน

1.1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 25 ปี

☐ 2. 26-35 ปี

☐ 3. 36-45 ปี

☐ 4. 46-55 ปี

☐ 5. 56-65 ปี

☐ 6. 66 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 2. ปริญญาตรี

☐ 3. ปริญญาโท

☐ 4. สูงกว่าปริญญาโท

4. อาชีพหลัก

☐ 1. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

☐ 2. บริษัทเอกชน

☐ 3. เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว

☐ 4. นักศึกษา

☐ 5. เกษียณอายุ

☐ 6. นักลงทุน

☐ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ _____)

5. รายได้ต่อเดือน จากอาชีพหลัก

☐ 1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท

☐ 2. 30,000 – 50,000 บาท

☐ 3. 50,001 – 70,000 บาท

☐ 4. 70,001 – 90,000 บาท

☐ 5. มากกว่า 90,000 บาท

1.2 ประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์

1. ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์

- ☐ 1. น้อยกว่า 1 ปี
 ☐ 2. 1 – 3 ปี
☐ 3. 3 – 6 ปี
 ☐ 4. มากกว่า 6 ปี

2. ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ของท่าน (กรุณาตอบเพียงคำตอบเดียว)

- ☐ 1. ซื้อและขายภายในวันเดียวกัน
 ☐ 2. ซื้อและขายภายใน 1 สัปดาห์
☐ 3. ซื้อและขายเกินกว่า 1 สัปดาห์แต่ไม่เกิน 1 เดือน
 ☐ 4. ลงทุนระยะ 1-3 เดือน
☐ 5. ลงทุนระยะปานกลาง (เกิน 3 เดือนแต่ไม่ถึง 6 เดือน)
 ☐ 6. ลงทุนระยะยาว (6 เดือนขึ้นไป)

3. แหล่งที่มาของเงินทุนที่ท่านใช้ลงทุน

- ☐ 1. เงินออมส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่าย
 ☐ 2. เงินกู้
☐ 3. ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้
 ☐ 4. อื่น ๆ (ระบุ.....)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบัน

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หรือกรอกข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. วัตถุประสงค์ลำดับแรกของท่านในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์

- ☐ 1. ต้องการกำไรส่วนต่าง (Capital Gain)
 ☐ 2. ต้องการเงินปันผล (dividend)
☐ 3. ต้องการการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นในระยะยาว
 ☐ 4. อื่นๆ (ระบุ.....)

2. ปัจจุบันท่านมีหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตของท่านประมาณ

- ☐ 1. 1-2 หลักทรัพย์
 ☐ 2. 3-4 หลักทรัพย์
☐ 3. 5-6 หลักทรัพย์
 ☐ 4. 7 หลักทรัพย์ขึ้นไป

3. ปัจจุบันท่านกำลังลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใด

- ☐ 1. หุ้นสามัญ
 ☐ 2. หุ้นกู้
☐ 3. กองทุนต่างๆ
 ☐ 4. พันธบัตร/ตั๋วเงินคลัง
☐ 5. ไม่เฉพาะเจาะจง

4. ท่านสั่งซื้อขายหุ้นแต่ละครั้ง (ส่วนใหญ่) เป็นจำนวนเงินประมาณครั้งละเท่าไร (กรุณาตอบเพียงคำตอบเดียว)

- ☐ 1. ต่ำกว่า 100,000 บาท
 ☐ 2. 100,000-500,000 บาท
 ☐ 3. 500,001-1 ล้านบาท
☐ 4. 1,000,001-5 ล้านบาท
 ☐ 5. 5 ล้านบาทขึ้นไป

5. วิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย (order) เป็นประจำของท่าน

- ☐ 1. ส่งคำสั่งซื้อขายเองที่ห้องค้าหลักทรัพย์
 ☐ 2. โทรศัพท์สั่งซื้อขายกับเจ้าหน้าที่การตลาด
☐ 3. มอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทน
 ☐ 4. ฝากเจ้าหน้าที่การตลาดดูแลซื้อขายให้
☐ 5. ซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต

6. แหล่งข้อมูลที่ท่านใช้ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน

- ☐ 1. บทวิเคราะห์ของโบรกเกอร์
 ☐ 2. โทรทัศน์และวิทยุ
 ☐ 3. หนังสือพิมพ์
☐ 4. อินเทอร์เน็ต
 ☐ 5. อื่นๆ (ระบุ.....)

ส่วนที่ 3 กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ท่านลงทุน (กรณีมีหลายคำตอบกรุณาเลือกเพียง 3 ลำดับ และจัดลำดับตามสัดส่วนการลงทุนของท่าน 1 หมายถึงสัดส่วนสูงสุด)

- ___ กลุ่มธุรกิจการเงิน (ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต)
- ___ กลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค เหมืองแร่)
- ___ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ธุรกิจการเกษตร อาหารและเครื่องดื่ม)
- ___ กลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภค (แฟชั่น ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ของใช้ส่วนตัว เวชภัณฑ์)
- ___ กลุ่มบริการ (พาณิชย์ การแพทย์ สื่อสิ่งพิมพ์ บริการเฉพาะกิจ ท่องเที่ยวและสันทนาการ ขนส่ง โลจิสติก)
- ___ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (วัสดุก่อสร้าง พัฒนาอสังหาริมทรัพย์)
- ___ กลุ่มเทคโนโลยี (ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)
- ___ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ยานยนต์ วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร กระดาษและวัสดุการพิมพ์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์)
- ___ กลุ่มออร์แกนิก
- ___ อื่นๆ (เช่นลงทุนใน SET 50 (โปรดระบุ.....))

2. ประเภทของหลักทรัพย์ที่ท่านลงทุน (กรณีมีหลายคำตอบกรุณาเลือกเพียง 3 ลำดับ และจัดลำดับตามสัดส่วนการลงทุนของท่าน

1 หมายถึงสัดส่วนสูงสุด)

- ___ Growth Stock หุ้นที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูงและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับสูง
- ___ Defensive Stock หุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ มีรายรับแน่นอน ปัจจัยภายนอกมีผลต่อผลประกอบการต่ำ
- ___ Speculative Stock (หุ้นเก็งกำไร)
- ___ Blueship Stock (หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่)
- ___ Cyclical Stock (หุ้นที่ราคาขึ้นลงตามวัฏจักรธุรกิจ)
- ___ Income Stock (หุ้นปันผล)
- ___ Penny Stock (หุ้นราคาถูก)
- ___ ประเภทอื่นๆ (โปรดระบุ.....)

3. ปัจจัยเชิงปริมาณที่ท่านใช้ในการตัดสินใจลงทุน (กรณีมีหลายคำตอบกรุณาเลือกเพียง 3 ลำดับ และจัดลำดับตามสัดส่วนการลงทุนของท่าน 1 หมายถึงสัดส่วนสูงสุด)

- ___ P/E Ratio
- ___ อัตราเงินปันผลตอบแทน
- ___ P/BV
- ___ D/E
- ___ ROE
- ___ ROA
- ___ PEG
- ___ ปัจจัยอื่น (โปรดระบุ.....)

4. กลยุทธ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
กลยุทธ์ในการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์					
1. ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value)					
2. ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย					
3. เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี					
4. ซื้อหุ้นที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น					
5. ซื้อหุ้นที่มีข่าวลือว่าผู้ลงทุนรายใหญ่ซื้อ					
6. ซื้อเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศซื้อสุทธิ					
7. ซื้อหุ้นตามข่าวลือในเว็บไซต์					
8. ซื้อหุ้นเมื่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้น/ลดลง					
9. ซื้อหุ้นเมื่อการเมืองขาดเสถียรภาพ					
10. ซื้อหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด					
11. ซื้อหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค					
กลยุทธ์ในการขายหุ้น					
1. ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value)					
2. ขายเมื่อราคาเริ่มลดต่ำลง					
3. ขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง					
4. ขายเมื่อปัจจัยพื้นฐานของหุ้นเปลี่ยน					
5. ขายเมื่อพบว่ามีหุ้นตัวอื่นที่น่าสนใจมากกว่า					
6. ขายหุ้นเมื่อรู้ว่าคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด					
7. ขายหุ้นตามข่าวลือในห้วงคำ					
8. ขายเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศขายสุทธิ					
9. ขายหุ้นตามข่าวลือในเว็บไซต์					
10. ขายหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด					
11. ขายหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded		
	(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.880	22

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value)	61.13	136.257	.265	.881
ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย	61.63	129.275	.705	.868
เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี	61.20	129.614	.515	.873
ซื้อหุ้นที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น	62.27	134.340	.403	.876
ซื้อหุ้นที่มีข่าวลือว่าผู้ลงทุนรายใหญ่ซื้อ	62.80	126.028	.733	.866
ซื้อเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศซื้อสุทธิ	62.43	128.806	.605	.870
ซื้อหุ้นตามข่าวลือในเวปไซด์	63.07	133.099	.576	.872
ซื้อหุ้นเมื่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้น/ลดลง	62.17	133.178	.557	.873
ซื้อหุ้นเมื่อการเมืองขาดเสถียรภาพ	62.87	131.361	.506	.873
ซื้อหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	62.83	126.282	.702	.867
ซื้อหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค	61.97	122.378	.724	.865
ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value)	61.03	141.964	.073	.885
ขายเมื่อราคาเริ่มลดต่ำลง	62.03	146.723	.141	.890
ขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง	61.70	148.838	.262	.891
ขายเมื่อปัจจัยพื้นฐานของหุ้นเปลี่ยน	61.53	138.533	.209	.882
ขายเมื่อพบว่าหุ้นตัวอื่นที่น่าสนใจมากกว่า	61.53	140.326	.119	.885
ขายหุ้นเมื่อรู้ว่าคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด	61.30	138.079	.271	.880
ขายหุ้นตามข่าวลือในห้วงคำ	63.07	127.789	.724	.867
ขายเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศขายสุทธิ	62.70	124.631	.735	.866
ขายหุ้นตามข่าวลือในเวปไซด์	63.17	127.661	.748	.867
ขายหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	62.80	126.441	.668	.868
ขายหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค	61.87	121.706	.716	.865

ด้านกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.867	11

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value)	27.77	50.806	.248	.880
ซื้อหุ้นที่มีสภาพคล่องในการซื้อขาย	28.27	45.857	.771	.843
เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี	27.83	46.006	.557	.857
ซื้อหุ้นที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น	28.90	49.128	.432	.865
ซื้อหุ้นที่มีข่าวลือว่าผู้ลงทุนรายใหญ่ซื้อ	29.43	44.116	.773	.841
ซื้อเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศซื้อสุทธิ	29.07	45.099	.690	.847
ซื้อหุ้นตามข่าวลือในเวปไซด์	29.70	48.700	.595	.856
ซื้อหุ้นเมื่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้น/ลดลง	28.80	48.510	.596	.855
ซื้อหุ้นเมื่อการเมืองขาดเสถียรภาพ	29.50	49.017	.410	.867
ซื้อหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	29.47	45.706	.629	.851
ซื้อหุ้น โดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค	28.60	43.490	.648	.850

ด้านกลยุทธ์การขายหลักทรัพย์

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.682	11

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value)	29.30	27.183	.171	.685
ขายเมื่อราคาเริ่มลดลงต่ำลง	30.30	28.424	.063	.698
ขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง	29.97	29.620	.054	.709
ขายเมื่อปัจจัยพื้นฐานของหุ้นเปลี่ยน	29.80	26.855	.181	.685
ขายเมื่อพบว่าหุ้นตัวอื่นที่น่าสนใจมากกว่า	29.80	27.407	.107	.699
ขายหุ้นเมื่อรู้ว่าคิดผิดหรือคาดการณ์ผิด	29.57	27.151	.197	.680
ขายหุ้นตามข่าวลือในห้วงคำ	31.33	23.264	.598	.615
ขายเมื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนต่างประเทศขายสุทธิ	30.97	22.654	.540	.619
ขายหุ้นตามข่าวลือในโซเชียล	31.43	23.495	.587	.618
ขายหุ้นตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	31.07	22.133	.605	.606
ขายหุ้นโดยพิจารณาจากกราฟเทคนิค	30.13	20.947	.578	.605

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น ตรวจสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลและความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
กลยุทธ์การซื้อหลักทรัพย์กับตัวแปรอิสระ

Regression

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.369 ^a	.136	.114	.38658	1.469

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	9.144	10	.914	6.118	.000 ^a
Residual	58.134	389	.149		
Total	67.277	399			

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	3.347	.069		48.832	.000		
ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	.003	.023	.007	.127	.899	.717	1.395
ซื้อขายวันเดียว	-.665	.131	-.253	-5.074	.000	.894	1.119
ซื้อขายภายใน 1 สัปดาห์	-.021	.059	-.020	-.354	.723	.674	1.484
1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน	-.038	.071	-.028	-.539	.590	.820	1.219
ลงทุนระยะปานกลาง	.013	.062	.012	.212	.832	.751	1.332
ลงทุนระยะยาว	-.225	.061	-.216	3.659	.000	.636	1.572
dividend	.184	.059	.162	3.104	.002	.812	1.232
longtime	.074	.061	.066	1.213	.226	.745	1.342
หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.015	.022	.037	.703	.482	.806	1.241
จำนวนเงินที่ส่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง	-.056	.032	-.088	-1.748	.081	.871	1.148

กลยุทธ์การขายหลักทรัพย์กับตัวแปรอิสระ

Regression

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.389 ^a	.151	.129	.54010	2.052

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	19.944	10	1.994	6.837	.000 ^a
Residual	112.015	389	.292		
Total	131.959	399			

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	2.692	.098		7.349	.000		
ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	.005	.032	.008	.153	.879	.743	1.346
ซื้อขายวันเดียว	-.244	.183	-.066	-1.333	.183	.892	1.122
ซื้อขายภายใน 1 สัปดาห์	.100	.082	.070	.225	.221	.675	1.481
1 สัปดาห์ไม่เกิน 1 เดือน	.501	.099	.262	.042	.000	.821	1.218
ลงทุนระยะปานกลาง	.358	.088	.217	.062	.000	.772	1.295
ลงทุนระยะยาว	-.161	.086	-.110	-1.873	.062	.637	1.569
dividend	.212	.083	.133	2.556	.011	.811	1.232
longtime	.295	.085	.189	3.471	.001	.742	1.347
หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.061	.030	.106	2.026	.043	.813	1.231
จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง	.072	.046	.077	1.553	.121	.894	1.118

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
	.442 ^a	.195	.174	.58408

- a. Predictors: (Constant), จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง, longtime, ลงทุนระยะปานกลาง, หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต, ซื้อและขายงานในวันเดียว, ซื้อและขายเกิน1สัปดาห์ไม่เกิน1เดือน, dividend, ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์, ซื้อและขายภายใน1สัปดาห์, ลงทุนระยะยาว

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	32.138	10	3.214	9.421	.000 ^a
Residual	132.706	389	.341		
Total	164.844	399			

- a. Predictors: (Constant), จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง, longtime, ลงทุนระยะปานกลาง, หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต, ซื้อและขายงานในวันเดียว, ซื้อและขายเกิน1สัปดาห์ไม่เกิน1เดือน, dividend, ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์, ซื้อและขายภายใน1สัปดาห์, ลงทุนระยะยาว

- b. Dependent Variable: Buy

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	2.755	.104		26.601	.000
ซื้อและขายงานในวันเดียว	-.591	.198	-.144	-2.987	.003
ซื้อและขายภายใน1สัปดาห์	.215	.089	.134	2.426	.016
ซื้อและขายเกิน1สัปดาห์ไม่เกิน1เดือน	.381	.107	.178	3.545	.000
ลงทุนระยะปานกลาง	.417	.093	.235	4.478	.000
ลงทุนระยะยาว	-.185	.093	-.114	-1.990	.047
dividend	.556	.090	.313	6.204	.000
longtime	.285	.092	.164	3.108	.002
ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	.035	.034	.055	1.028	.305
หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.005	.033	.008	.162	.871
จำนวนเงินที่สั่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง	-.005	.049	-.005	-.103	.918

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
	.389 ^a	.151	.129	.54010

a. Predictors: (Constant), จำนวนเงินที่ส่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง, ลงทุนระยะยาว, dividend, ซื้อและขายเกิน1สัปดาห์ไม่เกิน1เดือน, ซื้อและขายภายในวันเดียว, หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต, ลงทุนระยะปานกลาง, longtime, ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์, ซื้อและขายภายใน1สัปดาห์

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	19.944	10	1.994	6.837	.000 ^a
Residual	112.015	384	.292		
Total	131.959	394			

a. Predictors: (Constant), จำนวนเงินที่ส่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง, ลงทุนระยะยาว, dividend, ซื้อและขายเกิน1สัปดาห์ไม่เกิน1เดือน, ซื้อและขายภายในวันเดียว, หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต, ลงทุนระยะปานกลาง, longtime, ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์, ซื้อและขายภายใน1สัปดาห์

b. Dependent Variable: sell

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	2.692	.098		27.349	.000
ซื้อและขายภายในวันเดียว	-.244	.183	-.066	-1.333	.183
ซื้อและขายภายใน1สัปดาห์	.100	.082	.070	1.225	.221
ซื้อและขายเกิน1สัปดาห์ไม่เกิน1เดือน	.501	.099	.262	5.042	.000
ลงทุนระยะปานกลาง	.358	.088	.217	4.062	.000
ลงทุนระยะยาว	-.161	.086	-.110	-1.873	.062
dividend	.212	.083	.133	2.556	.011
longtime	.295	.085	.189	3.471	.001
ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในหลักทรัพย์	.005	.032	.008	.153	.879
หลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต	.061	.030	.106	2.026	.043
จำนวนเงินที่ส่งซื้อขายหุ้นในแต่ละครั้ง	.072	.046	.077	1.553	.121

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล : นางสาวจุฑามาศ ใจทน
(ภาษาอังกฤษ) : Juthamas Jaiton
วัน เดือน ปี : 13 มิถุนายน 2529
ภูมิลำเนา : 193/4 หมู่ 3 ตำบลห้วยยางขาม อำเภोजุน จังหวัดพะเยา
E-mail : nkung_stat@hotmail.com

วุฒิการศึกษา :

พ.ศ. 2552 วิทยาศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาสถิติประยุกต์
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ประสบการณ์การทำงาน :

พ.ศ. 2552 - ปัจจุบัน เลขานุการผู้บริหาร บริษัท ดีเอ็มฟาส์ จำกัด

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....สุทมาศ ไกรน.....อยู่บ้านเลขที่ 193/4
ซอย..... ถนน..... 94-1 ซอยเก่า..... ตำบล/แขวง..... หัวขวางน.....
อำเภอ/เขต..... จ.น..... จังหวัด..... นนทบุรี..... รหัสไปรษณีย์..... 56150.....
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว..... 7530202394.....
ระดับปริญญา ☐ ตรี ☒ โท ☐ เอก
หลักสูตร.....บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....สาขาวิชา..... คณะ.....บัณฑิตวิทยาลัย.....
ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ.....การวิเคราะห์ต้นทุนทางสังคมของภาคเอกชน.....
.....หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา.....
.....

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร.....บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีการกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาที่ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ

(สุพามา ใจทน)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

(ดร.ชนนนา รชิตสุภา)

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

ลงชื่อ.....พยาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพัฒนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน

(จินตนา มั่งมั่ง)